

AUTHOR _____

NO. 5614

TITLE פרשנים

RR _____

IMPRINT CONSTANTINOPLE

CALL NO. ACC. 35944

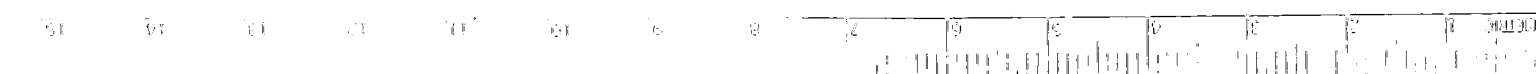
DATE MICROFILMED _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

03399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

University Microfilms, Inc.

ANN ARBOR, MICHIGAN

אור עולם

האגדה ישאל
 פרקלי הדין
 שלטנונו נח פירונו
 יתנו נטנו הנהגה חגרי הנהגה
 כחוקי כחוקי-ה
 נח פירונו
 פה קטנו דינה
 נחיל נח סלנו הנהגה
 פיר חנהנו נח חנה פנה
 בסנהגה איטנו

גיד עולם לרחובם צפור יהודה נתן

כחלק יי עמך יתקב סגל כולו • סגל סגל תלמידי רבנו
 תכני הוא בהתאמה הסגרה פנפג יותר נעלן • אחר
 להם זהו המורה עבד לכבוד קומו • סגל יראם סגל יראם
 כיון סגל יירא סגל זהו סגל כבוד עבד לכבוד קומו • סג'
 כבוד הפעל יותר חקוקו • פני יראם תכני אדם ונתן סגל חסד
 נ: יר • וכפי כול' פעשה פין של חסלה פולו ירבו רוחה נאון סג'
 סוחפת • סג' הוה המעשי יקיים סג' לפתיר ענה • ויאמר סג' יראם
 יה ולא יבין אליו ופיר • וכתב פנפג יי אסת הארץ בל אין בראה :

חניא ר' חיינו המורה סגל ל' עני אדם סגל חסדה • סג'
 זמן עני הפיר ולא עני הארץ • וסגל סג' זמן לא נח
 העיר ולא עני הארץ • איזה מהם רב עניו • זה סגל עני העיר
 ולא זמן עני הארץ • ולא זמן סג' יהיה סגל עניו סג' אדם
 עמו יקום סגל סגל סג' יעקב סגל חסדה סג' • כי הוא עמו
 והוא עם סגל סג' ההשגחה כפי השכל והדעות סג' אדם •

העבוק כח המעוף כי הרבה מקראות כן • ולא סגל סג' חסדה
 רחוק הוא אך כשט חסדי ועין הוא כי כן אנו אנו כן • וסג'
 אבינו חסדו בחלקך ואתה חלקנו • סג' חסדה סג' חסד
 קומו חסד לבו סג' סג' סג' סג' סג' סג' סג' סג' סג' סג' סג'
 עם הסדר סג' סג' סג' סג' סג' סג' סג' סג' סג' סג'
 נכיר כעני כעני סג' סג' סג' סג' סג' סג' סג' סג' סג' סג'
 כן סג' סג' סג' סג' סג' סג' סג' סג' סג' סג' סג' סג' סג'
 סג' סג' סג' סג' סג' סג' סג' סג' סג' סג' סג' סג' סג'
 סג' סג' סג' סג' סג' סג' סג' סג' סג' סג' סג' סג' סג'
 סג' סג' סג' סג' סג' סג' סג' סג' סג' סג' סג' סג' סג'
 סג' סג' סג' סג' סג' סג' סג' סג' סג' סג' סג' סג' סג'

ס ג ה ו ז ח ט י

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

והרשע ילשן לפני אצא שלי חלק עם חתפשו שניהם • נתן
טעם למה יעשה ככה כיהלל רשע על תמות נפשו ולא יחשו ריק
שיעש תמות נפשו • חופי חבלי יתהלל שייעשה עם הדיון שייעשה
תמות נפשו שייעש ויכנל הוא • וזה פשט באת • רחמים
החבני כן בדור הזה בכל יום • ובזבז בדרך כאן • פשטיה דקרא
הוא מדרך הנוכח והגולן והמכאן • אך חבלי טעמו דרך
השאלה תחלת שלחן • וטופו במאכלו הוא לכאן • כלומר תמיד
כשהוא נוכח המוכיח וכשהוא חייב לדרך ברכת המזון הוא מדרך
והנדרף אין לך עבודה גדולה מזו • אויאתר ונוכח איתו הנוכח
יחמה שהמכרך כאן • כחומר לראשון כי הכרכה שלו והחמוניא
הוא לכאן • ולא ידרוש ולא יתפלל אליו כי אין אלהים כל
מומתיו כל מחשבותיו דלית דין וליס דיון • וכו חבלי ג' פי' א'
על נחותו לא ידרוש אפי' מאלהים • הפך זה המלך בשכינה • כ'
טענת הכלבוסוף הראשונה שהאל לא ידע הפרטים כי אין שמו
הגלו והשעולות הפרטיות חשבות • ולכן רשע כל ידחז האל
כי האל אינו יודע כל מחותיו החיטות והפרטיות • ג' לא
ינקש דבר מהאל כי אימר שיה וי' תקצר כל מחותיו כחש ישייה
לחזו שאל אות הבהק שאלה או הגנה וכו' • והשיב לא שאל
ולא חכמה לא לבדקתו אלא כיוחשוב כי יד' תקצר מעשות כל
מומתיו • ולכן השיבו ישייה החשע חכמה הלאות חכמים כי תלאו
גם את חלתי • טענת כ' מהרשע רוב הסדור כיוודע שהוא רשע
ועם כל זה יחילונוכל יחודרכיו בכל עת אין על כן לא יסיל טובה
האנח בדיוק ורע לו כי ידלק רשע וטוב לו כי יכליתו דרכיו •
טענת ג' לפחיתות האדם מה חנוש כי תדלמו וכי תשית אליו
לכך • אחר מרוס משפטוך מנדרו יוכל כורדיו יחד עם משפטוך
לשימתו יפיח בחם בהפחת פיו יגרש ולא יוכל להזיק לו •
אחר נלבו שכת אל שכתה גדולה כאילו לא ראתו מעולם תכף
בהשתדכיו כאילו לא ראו להנח • הגה כשלוסוף לא יכחש •

ההשגחה הנכונה אדם לנצח אף אדם פה הוא נחמן כמו שהיה בלוי
הנחיל לא נחישים הפרטי ולכן שחיתתם חומר ותהיה להשתרש
בם לתועלתם כאמר נרנה • ולכן נחששים שפנים הולך להם
הנכית • ומצעה אדם כדני פים כלומר שחין השגחה רק נחין •
והדעת הזאת נפסדת בנייה כיון אנשי הנליחס השכל והגייה
להם הודעה לינכל מהרע בנבונה אובחלוש ולכין אל הורה ואב
זאת ההדעה היא לכניא מנד הטבע הפרטי • ואמר חנים לכ
פסלות ישים להם תשוקות לכין לטוב חולת שיטתו הציב
ההוא ולכח מהרע יניעם מסדורי מהגדמים השמימיים חולת
שיטתו כרע ההוא • וזו הודעה חלושה וכמו זה יקרה כח
צבת הרע הנכין לבא עליהם חולת שיטתו כדבר שהכח
בעבור חול אע" דחיה לא חוי חוליה חוי • דש שיתרחקו מדבר
לא ידעו למה וחחר ירחו שאם לא המרחקו הגיע דעי • חוי קרבו
לדבר לא ידעו למה ואחר יראו שקורנתם כבנה להם טובה • וחי
מחדנתו חלושה נהשגחה יבא להם עניינים לשמרם הרע חוכן
לבא עליהם • חוי לכין לטוב יגיע להם כמו האדם שנכנס קין
פירנולו לא הלך כשיירא לטובתו חולש מהרע שקרה לשיירא •
חוי חודק • כי חנפת בני ישוב חפך ותבחה חוי קרא חודק • יסורין
כל חכמה חכ"ש השגחה נחישים כחושיה חמיני שיש מין חושם
לו כלים לשמר חניחותו בקרנים ופרטים כגולות לשמרם מכוס
ולחשיג טרפס • חוס בנת להם דמיון ותשוקות כטלה שמרם
טן החובולא ראהו מפולס ולא חזק לוי • ועצמות ולכו נקוד
לדרום וכחוס לנפון חולת שאינם חשיגים החזותיות פלהם שם
ולכונות עשכ ידוע לסמור חכמותיה מכלי סתדע רפואה
לגיניהם • ולדבורה חוכמת לעשיית קניה ולעשות דבש לזין כו
כשיחסר חזונה • ולמלה חכמתה כחה כפלת • וכל זה נחם
כולת שכל חשיג לסדר חלה החלחית • והיבנח לחיניהם •
וכחוס החשיג יתר כפלות • דעת שבת שחין דבר כלל

ויהי עתה שפך נדיוק ורע לו רשע ומתו למה לו לילגע
 בנתינת כחו שגבאר בדעת אליפו שיוחה לבנה יחיה שש
 מחקבל כפי ההכנה ויש נדיוק דורך לשלמו פתוח מזה שסוף
 בחייו עליו או החבר הוא שלם ביחס הכרתו כיוולי לא יזק
 לשלמות יתרמוהו וישערו הגמול והעונש מתחלטים ליום
 קתלף ההכמת וזה נעלם ממנו בדעת חליפו או חקר מד
 כשיו שרע לתכלית טוב והיחז לתכלית רע בדעת
 בלדו או כפי המוסר כי לא דעמי נדיוק או רשע בדעת נוסף
 עלה הם דברי רפי חוץ בדעת כ' כו' שגבאר הדעת הוא
 שמי הוא דעת נ' רפי חיוב שהשגחת פרטיית בחייו האדם
 אשר היצר יחד לכס כמקין חל כל מעשיהם עיניו על דרכי
 איש וכל כערו יראה לשעמיתו ח' כירכו הרשעים אשר
 לבלבה יבטו והנה מניל הת העמי מיהם עם כל השתדלות
 הרשעים להרוג ולשלוטו הנה הרצות הפאית זהם לנתיאדם
 מעשות יורה שיש גובה שיר הנדיוקים ולח' יעונס בידם שם
 לא כן יעשים הרע כמו שגמלאכות המעשיות יעשים התכלית
 שבעשותו יעשים אמר שיה רשע לכדוק ונבקש להויתנו לא
 יעבטו ידו אשר עלתה הכף רשע שלי הווד כלבו לא תירוש
 ראית כי התה עול פנים תבט לתת כידוך עליך יעונס הילכה
 יקום התה היית עוור שפיר זרוע רכב והע תדרוש רשעו כל
 תחזי כי כי הרנה פעמים יעונס הרשע ב' יעשו שיהרנ וזה
 לא יהיה סקרו כי המון ההוה הדין מעשיו הם הוה יעונס פועלת
 כי החל יושל ושליו הדון שלם בתכלית ל' יעלום עיניו מתת
 לכל יחד הרשו לו בחוסן היותר שלם וכי החדס בעל שכל
 מנחה שרשו שישגח בתכלית השלמות המרני בשמים כשהו
 עיניו יחזו עשעפיו יכהנו ככיואדם וקף שהשגח בכל החישים
 הנה הטובות והרעות קתלם לבי ההשגחה המשוהרת ואשר
 נאלת סדר לבנה חסרת לז' לר' יביתות אחרת לתחדס הכלף

ויהי יתרון גדול ויהי כבוד גדול
 קצתהו ליהוה אליו שיהי עיניו לא יפנה ממנו לבן כחול קט
 לשון אש ושלש למעט גשמי שם סעך הסעך סקט יוכל את
 וסעס סיעה סעס סעס סעך יהיה וסעס סעך יעלה כי
 מאסו ישראל ויאמרת קדש ישראל וצו על כן סעך סעך
 ויבטחו ויעזבו ידעו אס כן זה למעלות וזה כדעת
 זה סעס כי יש גדוק שמעל לסעך מרע ולא יהיה כסעך הו
 מאתל כהשגת הסעך ולא יעלין אמר כדוק יבטחי באברהם
 וזמחה לא חבתי אכ סך זה המה האולת אמר לח לבטחי
 עשר אמר אך דוק וזמתי לבני וארמך כקין כבי וזה כעס
 כל היום וכן יש טוב לרשע בהשתדלו באותגלל יוחס לבתית
 אמר כעס ככר בסמתי כי כעסתי ואליתו כשהרגיש סיס
 רשע כל מגמתו לרשע כל ימי חייו ולא יבטח הקיר זה סעסו
 יבטח סעסו וזוה חולשה אמר פכיו בעושי רע להכריתת חסד
 זכרם כי סך סעס סעס יענה החוטא ועס לא יענה על
 על סעס וזמתי אמר כן לא ישא עון האב וכלה סעך
 טעם סעס כדוע הסדור הנמנה באנשים באח סעס סעס סעס
 וזמתי באמת אך טוב כשימחן סעסיתו ועוב הרשע הו טוב
 באמת אך דורך אל הגעת הרשע אמר אל תתחר במרעים במעלין
 דרכו ואל תקרא בעושי עולה כי כחזיר מהרה ימלו וכירך סעס
 סעס אמר סעס רעה אלהים חספה לעובה אמר סעס
 ד ישר אתה כי עתה ועיר עליך ושלם מת כדקך ויהי
 חשיתך מוצר ואחריתך ישנה מאד ויעבך וירעובך לכבודך
 העובך באחריתך ביום שיבליח בדרכים ויגיעו רב ויש
 כסדרה רגל פרתו לטובתו וכדעת הזה חולשה בראין הענין
 סעס כללה אס לא על המעט כי יש רעות לבדוק ואין סעסית
 טוב וכן יש טובות לרשע כל ימי חייו ואין סעסית לרשע
 אמר פכיו סלקס לא יחסיף להכיסם ואמר כמתי אלה סעס

יחסיב ויאחרו ויהי עוד לבגוד לא יראה השחת כי ילאם ספדים
 ימותו יחד כשיל יבער יאכדו וישבו לאחרים חילם • ויפד
 כתיב טעם אחר לרוע הסדור הכוונת כי לא בדע מי הוא נדיק
 או רשע והנדיק לפי משנתו חיס על האמת והרשע רע לפי
 מחשבתו לא על דרך האמת • אחר אמרו נדיק כי טוב כאשר
 צדקתם לליהם יאכלו • אותו כל לדון כי הוא נדיק • וגם אחר
 חיו לרשע רע כאשר נחול ידיו יפסה לו או תוכלו לדון הנדיק
 והרשע חיו זה מהם נדיק ואיזה רשע לא זולת • ואמר יחזקאל
 נדיק הנדיק לא תגילנו כיום פשעו • והרשע נשאו לא יכיל
 ברשעו • ואמרתם לחייתכן דרך יי • דרביכם לא יתבנו לפי
 שחיכם מבחינים כין נדיק לרשע • ונדעת כוכר חלצה
 בייש שלהם טובות בעת שהם רעות בעת אחרת • עם שהם
 חיים יותר ליושר בעת שקרה להם רעות מהם שגנו אלתי בעע
 היונות ואין זה חזני חלוק ההכמות כי הכל באיש אח • דמיון זה
 יש נדיק בעת חלוצו חלוצו חלוצו שטוב וכזקמתו רוע חוליה •
 ולכן היה דוד מתלל ככלות בחי חלוצו • ודעת
 שלשתם בטל מן התורה כי יעדה רע לרעים עוברי התורה
 דיי תיהלח שיקרה טוב לפתיות כחליפו • וטוב לטובים ולא
 שיביא עליהם רע לתבלית טוב וטוב לתבלית רע כבלדה • וכן
 כנדיק והעיל יבחנו כפי מעשי איש • חס בעשיית החנות • חס
 בעבירות • חס אחר שנתגלו חלוצו הדעות כהשגחה • חס שחן
 בשגחה כלל בחישים הפרטיים כאביקורום ופילוסוף • חס שיש
 השגחה בכל חיס וחס בפרט בשגחה • הנה נשחר לנו פלוק
 ושהשגחה היא יתירה בקנת בני האדם ונקנתם השגחה חסרם
 השגחה חסרת פנים לעוברי רגון קונם ויפגום חל הקרי •
 דעת גדולי הכני ושרחל הרמבם והרמבן • וכן התורה
 יתירה הכרת פנים לעוברי רגו את אחר ושיפיה החקיקר עם
 מנית יעקב • באתר חסרת פני • וישקר פניו ומי ישיבנו •

ותשכח פורת אלהך השכח במדגנס אני • ואלה אבותי בני
 ההם אלה מהאחריות • בוטותכם היותנדלוכם בוטותם לנין
 אלהיכם שהתיר פניו מהם ויעזבם אל הקרי וההודע וזה
 מערכת השמים • ולא ינילם מהרע הנכון לבש עליה ולא יפקדם
 להעששם כשצור ארים • כדעת רש"י חייב אלה שיזובם יתבר
 לך אפקוד על כמתיכם כיתוצינה • ה"כ סרה אלה ההשגחה
 האלהית וכחאלה אפשר שיניעו לרשעים טובות מנה החצרכת •
 וזהו סלכדיק רע בהתירו הקשר שניטולקו שמינה היה מוענח
 ויזוכמטרה לחני החקרים • ולכן אול קשה ההודיעה הכתרת
 פנים • וזין חיות האומר שאין השגחה באישי החדש לחיות
 פחות ונכוה • אלא לעובדי ריטו ובתיר פנים • הק' לטובים
 שלמי השכל ההשגחה גם יתרה • אחר הנה הנבי שיק
 ויזירתיך • "אלהיך מתהלך לפניך להגילך ולתת חיונך לבטח •
 אחר הצאתיך בעיני האדעך • וזהו "דרך צדיקים • עיני
 אל צדיקים • עין "אל יראו • לא ירעו וצדיקים עיני יפגשו
 פסכה ביום רעה • לא ראינו צדיק מצוב לכן אחר הנה אל
 ההשגחה כפי השכל • ואשר לא יסור שכלו מהל תהיה ההשגחה
 זו תיזירתי • וכאשר יפנה מהשגחתו יתחזק בעת מההבור ההשגח
 יתנו • כי בעת השיגית בדרכים אחרתים • או אפשר שיקרמ
 ע כי הוא עם האלוהא עמו • מניעורמות לחסוד כבת התוה
 הדנקות וזו יסולח למקרים • ואשר השיג חלק גדול מהשכח
 בחלהיי השגות יותר • ואסכן אין ההשגחה ככני חדם נסוד הק
 תרון השגחת כיתרון שלמותם האישיי זה על זה • ולכן ההשגחה
 בכחיים ענות • לחשה נאחר כי אהיה עמך • ולזהו שם כאשר
 שיתיעם משה אהיה עמך • דגלי חסידיו יסמוד ורשעים בחסך
 פמו • כי צדיק "צדקות אהב ישראל וחו פכיתו • ועל זה יסבר
 ד מואר יושב בבתר עלין חברו תהיה חסדו לשבני לו
 עתלק באל לעורה חבלי שימחא בו כמחא וכתר וזהו כעדי

לכן

מחציתו הנבלי אתה האים החסיד כיום כיום
כל נשקום הנבלים והשכלים הקפדו
ככל שדי טוהר המערכת פשוט וזו
דעת הנבלים ולא פחת מול - מחסד טוהר
שזה מחסד ומצדתי חלקי אכטח בו שיפנה בקטע חסד
ימי - המר לו שהוא יבילך הפח יקש מוכן סיקום יאמר
על יין חקום להכחלחמם - ולכא יקום כחברתם ולא
ד יקום ל' ליכוד - אלא נלכד כנר הוא יבילך חסד על
ח שדי טוהר המערכת - מדבר היות הנזמם כחולסות
בה היות להם למלך - הטעם דבר שכנר נהיה נלכד בו
עם יבילך חף ככלכדת כפת - וכחיות דבר סילך חזר על
גית שחפסר שתקראכה לאדם להגילו מהם - חסד ראשונה
היות הרע הקורא בוטור הארץ - כמש החושל כשר על עש
דן - אפח יקום - ומרדעות הנאות מעצום האיר - מדבר
ת - כחברתו - המות או כוז יקרה לב פנות - אם איריה
ביות - ימויבא - מקרית - יינפוזו - כחיות נבגה חיל
בהחירה - חמר מפח יקום וכא בירי אלס - מדבר שאת
ג החקרות - משס אלה באכרתורל ככנף אסד יסד לך -
וככ תחת הארץ על הכרבת - אין פי שחערבת אה על
דן - אלא מנהיל בין קדש הקדשים - כן אכרע יסד לך
דל כיקך וכן הפח יקום - אבל ממות טרעית - וחסרת
גיתו ושחרת כל חקו תרת כבעיו עחמס עלח חיקי הארץ
עוכס ככה וסוחרה חמתו כב יכול ה' אלהים חלת ואיתו סיל
ככה וסוחרה - ככה הוא המון הקטן וכל לקטתם על
ירך עלה תמוק אחר וסוחרה הוא המון גדול אסד סוחר כל
ד - כיבו ית הנכה שלו היא סוחרת ומסכת כל למך - וכל
במים ויחטא האדם הנשע חן גדול או קטן אישכח סוחר
ה שחערבו ממית האויב - ולא יפתר בה - אתר לא כן כנה

הרבה ועם אהבה ומוסר באה לעזר והורגת טומאים ורעים
הלך לחינם כי זה יבדק נבדוק בלתי גמור אבל לך יקרב
הפלות השמירה כמות שלא תעוק מהדרך והאוי והמזיקין
ועל לית דמי ודעם ודעמי הכיכני ויחזקוהם כי אמתה החסיד
יגדלו ויחבי עליון שמת אמתה מעונך עמו והוא עמך ועם זה
כמעט הוא שיקרב טוב עוד דרך השלמה יתבר כי בו שהוא
יחפה לזולתו והויב שיהיה קרוב חננו להיות לו לחכמה ואתה
לא כן חלף חפץ שמתה מחבי עליון שמת מעונך כי דעתי ושכל
יחפה לא תהינה לך דעה ולא נביתך ונעם לא יקרב באלהיך
דע אמתו נבדק גמור הן מבירה באה לידו שכל נפש מי תחטא
בשגגה כלו און שגגה בא לידה הלח מחבי כי היא הוצאת לבת
לה יחזקה לך דעה שלא תחזקה לידך חלף אפילו נעם לך יקרב
באלהיך אשר אמתה שם כי חלף כי חלף שלום ויחלף ית חליון
לו לאדם וסע יתידו בואם טוב ואם רע פשה לבת כי תלכו
יחלף לשירך כמו ואביו שער כלו לבנות ולרחות מהתעשה
בכל הדבר דעה אם דרך רש ואם דרך טוב על החל לעיל
תעמי הנדה היעמים ופלו חלף ודעם ולך לא ינעם לבת שלמען
לת ייקרב חבני דעמי והנדה ישחיקך על העננים כחובל לבנים
כשהתעורר ולמעלה מהחיה ה' נעמי פנו יתברו המער ישאונך
תליתו ועם זה לא תוכל לנעוק חבני הנדה וכו' על זכר הכלי
ד חיות כנען ד חיות הם חלכות שנסתעבדו שחל כנודה נכר
היכול לחרי פתן מהני כפי יין תעין חדים יתברו והתחם
כיו התרשנה רגיה לחלכים כוונתך ישחוקך וכיון מה
שתדבק ותו חוסר היות חבני חיות ונעם בכתה ענין חך
ישני כי נישק והכל דעמי החל לחבני וכו' וכו' שהתקופת
כנעה לפעולתהו חך ההשגב והחל עלה נחה לומד רשעה
כי ידע ויכיה השגה כפי השכל יקראנו החסיד כי שם נכתר
אל ירחיקה לילכו ולכחורו חך התשק בו ת כחורו חלף

הוא מנילו וללא על מלאך אלא הכה במצחו וכו' כי כן נחנכים ווי'
 ככז' ו'הנני' וכברם כינתן מן העם בעיני חנדים חסמי כי
 ידעו שמוכרו ואת' לי מה שמו והודיעם שמופ' ככחם הנני'
 ולא עוד אלא חפני שידע שמי וקראו וכו' עברה חנכו כמו'
 ולא עוד אלא חפני כי ידע שמי ארריך ימיו וארצה הובי שופתי בנא
 השיחנדיק' או אורך ימים כע' ונכא אראות שובת הכס'
 הואם ימות בגלות כס' אושי' יש אחויהו כי תחייט הייתם כבת
 היטועה' ובי כל המו' בהגלת הנזקין קראוהו שיר של פני' הד'
 ציא' לכו מההשגחה היתה כפייתרין ההשגחה והדנקות בוית'
 והנה יעלו כפקות כזה' מרוע הכדור הנראה' או שהאל
 יכול לכדר המערכת באופן יש' לם לאיש כמכשה'
 ואם לא יעשהו זה של כס'ו' או ילאה מזה וזהו חסרון כח'ו'
 היתר זה כי טובות והרעות המסודרות והשמים חנים
 הנמול והעונש האמת' כי הם טובות והרעות חמשיית לח טובות
 דוחמת כפשת בהגלחת ככס' האדם הנד' מה שהוא אדם'
 הרעות העדר הגלחת הכס' כי זה הולך ביושר לא יפול חזת
 דבר' ולרע כנא מן השמים נתן שכל להנצל מרנו הם כל
 ההשגחה באשמים הכו' בכנואם' או בתשוקת כפשיית ככו'
 ואשר יערשל חשלמות ושכל בדרך שמדבק בו זאת ההשגחה לש
 ותרעם ברעם הנאה אליו כי מיהו היתה לו' ואם יגיע טוב
 לרע מן השמים אין זה עול כי הטיב ינא לי חמד ההשגחה
 ככיללת ואותו הרעם כולד בעת חבב הככנים לא חמד שהוא
 רע' אלא חייבני וידיני לא בזכות תלית מילתא הלא כמולת'
 אלה כלן טובות מדמות ולא יאנש הטוב הכולל חכמי הרע'
 אלא זה שגכ פאם חטיין ורעה דין הוא שלא תנחח אלא עולם
 כהנהגו בהו' ושוטיין שקלקלו כתידין ליתן הית' הדין' כי דבר
 ית' להטיב בתכלית' דך יהיה פ' לם יהיו להם טובות חמשיית'
 דני' רע לטובים לד' ככית' א' בתהרתם הקשר והיחכס' אהר

מיוקא... אלהים הוא עמך ועדי להם והם ימיון וידכתי
 ברעת העושה כל שילכו בנתיבותיהם והתחב והגול והם מכונים
 והקושים ממנו. הארץ הם הומרים במה שהאל שונה גול כן גם
 הנחם טובאים אלה. אלהים עושים צד אדם בפחדיםיה אחרים
 ידברו ולא נחמתי כי אין להם יראה טלל. שנתו צמחים כיהם
 באותם מנעת עד כי אפילו צמח שלחונם תהליך בהרץ והין להם
 צד להזור שהושלל הנחם אדם עדי ארץ אפילו ארץ צמחים כיהם
 ומנביהים ענחם בדברייהם עד למחיים. לכן ישנו עתה של הנח
 הולם ונבדק ונזרף הולם פעם. ומינלל יתנו למנו ויתלחו כיהם
 מים כאלם שכיו חלא מים ולא יוכל לדבר בו להעין לא וביא
 מביהם מה שנחמבתם ולא יאנרו באפיקורוס החל חטטם
 ויעע. חלא יאמרו ויכה ידע אל חיד הוא חופץ ידיעתו והגטתו
 יש והאידעה בעליהן. אך לא כוכל לשער איכות ידיעתו. הכה
 האשעים החלה הם שליו עו ולא הרצו נכמים מפני שנגדקין
 וזממעין בהנחה כי הם שליו עו ונתעבים בהתעני העולם
 ממלאין תאותם ונעבו הדבנותיל. אך ריק זכיתו לבני אך הלב
 ומעשי נרבים. וארץ כתי לא שהם מלוכלכות לא עקיון שלהם
 עבא אהבג להכלג בטרהה ויהי מי שפנזר עליוה טוב היתחיל
 לונבקר. וכן מי שראוי לבא עליו דע יתחיל בבקר. בטוב אמר
 שבענו בבקר תבקר. ועם זה נרננה ונשמה בכל ימים. וכן ברש
 וארו ננוע כל היום בלו יוכפי שיתוכחתי לבקרים שהתחילו לי
 היכה בבקר. הם אהבתם אהבה פנו כלומר להפניא המין
 מבאר וזאת החבובה לרבים. הנה דור צדך צדתי כי יחשבו
 שנתתי. עשה מבקרת לזה האשה. אולם אמר לא חוכל לאחורו
 להניחו למים אך חתי ידעתי. ואחשבה לדעת זאת כלומר הבנת
 זה הכדור האנושות עמל הוא צפוני ים כן אהיה גמטה אחרים
 ועשה צפוני כי אין צדתי החציבה הנשדה מבקרת עד חנה
 חל חקדתי אל עולם המלככים והוציית בי עם סוף השבתים

בטובים והרעים: וזהו אביה לאחריתם. או השיב לסמיהם
הקדש לזבעהו לא אוכל לדעת זאת ועד אבא אל מקדשי
בלומר קדושי אל כלומר א המקום שזוכות בשמות הנדיקים
קדושי אל כמו כורא אלהים ממקדשך קדושי ממקדשך. ולרשע
תת לו זעמו לא אדע עד אבא לאחריתם זעמך. ואביבם
הזוכה. וכן אמר דוד משפטי יי אמת נדקו. לא אמר אמיתים
במך נדקו אך אמת כי שני המשפטים משפט השלש יקוה והוא
כל משפט אמת נדקו כאשר יושערו ויחדיו. אך משפט העלה
בד מכלי שיבתן משפט הבח יראה שלא ינדק לבדו. אך בתכלית
הלקלקת תשית לחוכמו שית זוכה זעמו. הפלגת המשפטים
הזכ. ואני קרבת אלהים זכו. לא אמר קרבתו לאלהים
טוב. רק קרבת אלהים לי טוב כי יכול בהתקרבו אלי טוב הוא
טוב אלי כי כן חזל ביהוקא בא אל הבקעה משל למלך אמר
בא וקוה לי במקום פלו העבד הולך ומקום המלך. וככה
אמר אבא אל הבקעה. והנה שם כבוד יי כי קדס אליו.
הקדושים. ווי גדול אשר לו אלהים קרובים אליו. ולא אמר גוי
קרוב לקדושי וכן אמר קרבתו לי טוב. שתי שרשו שות זכיו השרש
עצת בתיו העל ופי כמו שימי שומי שאשית חני. והטעם אשית
אשית אלהי אהסי לספר כל מלאכותיך כחש יונתן לחשתעו
לנדקויה כללן פקודי שליחותך כי לספר כל
מעשיך חז אך טעמו כל מכותיך אשר
כונתני מסיני. יי מסיני זכנו
לראות בניית משכןנו
במהלך בימינו
אביה:

תפארת ישראל להחכם בסוד יתורה נתנאל

כד יבחנו ויאין עמואל סבר - שיהדרק אחד כהוא מינא
 לבדי חנינא בת צמי בעתך ישראל נני אחד לארץ - מאי
 דכתיבו אתון ותי - דביתו צדק דכתיב כל הנוס כחן פדך
 עירום אתם לא הוסיף סבל - אחד ליה תדידכו הסהידו
 עלן בלעם גוי יעיד שאין חנינא סבל - דכתיב וננוס לא יתחשב
 כי כל מקום שהוכרו לא הוכרו ישראל בכלל - דרבו הליעור
 דמי כתיב טוב יי לכל וכתיב טוב יי לקווי - משל לוי שיש לו
 פרדס כשמשקה תשקה בלן - פי' הו' עורא' כשהו' עורר פי'
 כשהו' עורר לכל אחד ו' אינו עורר רק הטובים שבהם - כי כך
 הנה אן טובים ורעים בדבור אחד ממלא המול כלו טובה שהכל
 עלוהך כשהו' להגין חסודענות ולשלם שבר אינו סלח לבניו
 יאחרי בקשת העשי' אעור דחשונה פי' הפסוק דרשי פי' כעת
 כד דהנס' במדבר ולא היה כח בחמד מכל לתי הנוס להראות
 כח וולהלחם עומס - התרגום כפי דברי חז"ל בלא חזיון עתיד
 לאשריותהן בעלמא דעתיד לאדעתא ולא יתקיים קדמוני כולק
 עשותא - בספריאחר להם הקבלה כדרך שיכתתם יחודים בעולם
 הזה ולא נהייתם מן האומות כלום - כך חני עתיד להוסיפם
 יחודים לעתיד לבא ואין אחד מהאומות נהנה מהם כלום - ואין
 עמואל סבר - שלא תהא השית לאחד משני האומות לבא ולשלוט
 בהם שג' ועתה חשוב להלחם עם שר פרס ואני יוכח ונהנה שריון
 בא אבלי אגיד לך הית הדפוס בכסב אחת ואין אחד מתחזק עמי
 על אלה כי חס מיכאל שר **שר** דהההן ואין עמי כמי לחל הו'
 לישראל והענין כי אין לישראל שר חו' מושל מכל בני חלדים
 שיבחנו או יחזוק בהנהגתו בלתי יי לבדו כי הוא חלקו ונחלתו -
 ואומר חני כי כתיב לעיל בהנחל יבלין גוים בהפרידו בני חלם
 יבן גבולות עמים לחסבר בני ישראל על לשון כעבדני ישראל

והנחיל האל העליון הנוים לשרי מבלה ואימתו
 הדרדר הפלגה שהפריה בני אדם בכלבול לשוכ והפיגס על
 הארץ וחלקם להם בנורל ובא לגורלו של הקצה ישראל בני
 עמו עמונבא לחלקו וגם ישקב לקחיו חבל כחלתו בני
 כתיב אני סלקך וכחלתך וכמנא כל אחד שמת בנורל שבה לו
 כתיב כי ישקב בחר לו יה ישקב בחר לו האל ית וגם יה הכוב
 בחר ישראל לסגולתו כי כן כתיב והייתם לי מגולה מכל העמים
 למשך לזה פירוש קבליי לבדו יכחנו כאשר אין עמו אל ככר
 בלום כשחץ אהל העם חלוה אחר זולת הבורא אז הוא יכחנו בטח
 דד כי יחס בירופיי כביכול ביניהם הוא לבדו יהיה להם כשאין
 אל ככר וחללים אחרים או פי שהבדקן ישראל במדת רחמים
 לא במדת הדין וזהו אמרוי שהוא רחמים בדר כלו ברחמים לבד
 אין עם ישראל א ככר או שב לא שמדת רחמים יכחנו מבלו
 כשאחר כלו מפלי ערוב מה שקראה א ככר כי מדת הדין ככרית
 כביכול כי מדתו רחמים כי לבדיקים החל לא ישקיף עליהם
 בעין אחד עין אל ריחיו ולתארים בשתי עינים עיניו
 רעות רעים וטובים ולכן בכלעם כתיב כופל מפני שהוא גלוי
 בים ומובט בשתי עינים ומפני כי אמר יי בדר יכחנו יראם
 ש ישראל יחידים ונבדלים מן האומו כאמרנו בסדר הבדלות
 לבדילנו בין קדש לחול בין אור לחשך בין ישראל לגוים וכמו
 שזכר מהמדרש שהבאתי למשא שבגוים לא יתחשב ראוי למואם
 קלבאר ההבדלים שבין ישראל לאומות וזה תכלית דבורנו זה
 הם יי כמספר בני ישראל ואבארם מדברי חזל ומפסוקי מיוחדים
 לכל אחד מההבדלים **ההברל** אי כי שם ישראל לא במחש
 לא ינחה מעולם שחן כי כאשר השתי הסדשי
 שכתחדשו מאין עומדי לפני כל הימים כן יעמוד זרעכם ושחכם
 אבל האומות חזל מוטעו מכימין גר מצרי היה חכר מתלמידו רבי
 שקיבא אמר אי מצרי ראשון בתי מכרות שמה שיהא כן בני

חזרה לבא בקהל יי' • פי' אנכי ראובן פנתתי ונכחתי
 ראשונה שנתניתי הנדית שטיה בתגורה ונכחתי ונכחתי
 שטיה לנחות טיהא חזרה השלישי לבא בקהל שנה זנים אמרתי
 להם דור שלישי יבא להם בקהל יי' קבלו שחרו ונתן לבא בקהל
 חזר • חזר לרבי מנוון תעית שכבר עלה בנתיב אצל
 העולם • ואחר כך כבדתי שמעתי תולעים ונכחתי חזרתי
 לבא שכבר עלה בנתיב ובלבלו האמות כגם שבכרוב חזר
 וחזר נבולות עמים ועתודהם שופתי פירש קמחי עתודהם
 חזרונתיהם שנתתי לבאם בעת גרפו לעתיד • וחזר חזר
 מכחי שהכרתי נבול עמי ובלבלתי החומות הנבולות העתודהם
 לבא עליהם שגיתי שן שטיה סין המושוטי וחקן חק' לנתיב
 העתידות לבא עליהם כי אין עוד עמון ומחשן ועל כן חזר על
 חקוד על פרי גודל לבב חלק השור ותבארת חוס עיני • והלא
 גם החומות היו חשתרלים לבבל את ישראל ומשתרלים נכח
 בעבר ונהווה ובעתיד • ולכך התבלל חכף אלהים אל דמי לך
 אל תרום צנה שחכמו החומות לעשות בזמן החולף אל תרום
 צהווה ואל תשקוט בנתיב ולכך שלש דמי תרום תשקוט • ונתן
 עעם לתה כי הנה חייבך יהיוון וענאיך נשאו ראש יקראם
 חייבך ומשכחך כי כשנאי להשחית שם ישראל חייבך הם ונעך
 כאיס כי הם נעשתה כונתם לא תקרא עוד אלהי ישראל חו'
 כוחקי' הם' חו' אלכך חושך על עמך יערימו סוד הם מתחננין
 להקנן ויתיענו על שוכד פירוש על ישראל כיהם צמיו המל
 ואוכו נתי שכן כתיב והייתם לי כגולה וכל העמים חזרו למ
 וכחידם חנוניהויות גוייחה צהרן חלף כעמם בחומות וסיה
 הפך חזמר נלעם ונבויס לא יתחשב לאיזכרם ישראל עוד
 כמו שלא יחמר עוד עמכו ומחבי ומכרי • כי נענו לביחוד עלך
 צרית יכרותו כלומר אנכי נוענו יחד לכרות עמך צרית להיות לך
 עין הנדית אשר ברת חשה עמנו שנתנו ספר תשפטים ויקם את

וכן על העם ויחמר הנה דם הנרית אשר ברת יי צמח
 ויחמר כהן השמים החדשים כי כתדשו שחן העולם
 ויחמר הארץ עומדים לפני כל הימים כן יעמד זרעכם ושמכם
 ויחמר ולא אכרות ברית לחומה חדרת וכן חמר ירמיה חפשה
 ויחמר הכל הגוים אשר הפיצותיך שם אך חומך לא חפשה כלה
 ויחמר זאת הפגולה היא לזכות שנת יהודה כי כלמוכקראי יהודים
 על שם יהודה ונס לעתיד עץ אפרים ועץ יהודה יהיו לאחדים
 ויחמר נשיא עליהם לעולם ויחמר יהודה כולל כל היהודים עמו
והברל ב' שאין מול לישראל שנת רבינו חנן חמר אין מול
 לישראל שככה אמר יי אל דרך הגוים אל תלמדו
 ויחמר השמים אל תחשו כי יחשו הגוים מהמה גוים ולא ישראל
 ויחמר יהודה חמר רב מכין שאין מול ליש שכיונה אותו החובה חמר
 ויחמר רבשע כסתכלתי באבטגנימות שלי ואיני ראוי להוליד בן
 ויחמר לו בא מאבטגנימות שלך שאין מול לישראל מאי דעתך דקאי
 ויחמר במערב מהדרנא ליה ומוקמינן ליה במזרח דכתיב מי העיר
 ויחמר נדק מדשחאל ואבלט יתבי וכו' אל מנוה עבדת נפק
 ויחמר נדקה תניל ממות ומרר עקיבא אל כלדאי יומא דעחלא
 ויחמר לבי גנוכה טריק לה חייית וכו' אל מנוה עבדת נפק
 ויחמר עקיבא ודרש וכדקה תניל ממות הכה ראוי לחקור תיק רבי
 ויחמר ורכ גזרו שאין מול ליש וכבר גלוי ומפורסם שכל הכנראים
 ויחמר גלגל הירח המזלות יכרינום והם כככבים תחת המול
 ויחמר באותו פר' הכו חיתמר מול מחכים מול מעשיר ויש מול ליש
 ויחמר שם כתיב חפנקטי דריבל האי מאן דחתייליד בחד בשנת
 ויחמר גבר ולא חדח ביה פי יוהא חדש שלם במדה ולא אחת נו
 ויחמר אחרת או כוליה לטיבנו או כוליה לבוש בתרי בשבא יהא
 ויחמר וכל ימי השפוע דבמחדים יהא גבר חסיד דמת' אך בודאי
 ויחמר דאבטגנימות חתית שישראל גס כן תחת המול אבל
 ויחמר עביתקד תורה לישראל בוטח ביוכנל חמשפט המול וכדרך

השנתהו

קצתתו ית ובעתו וקצתו וכל חמנו כי כן נקרא שמו **המערבת**
 ועל כן אין ראוי לשאול בעבדים ובעשתי **המערבת**
 לא תסור הכעסון מהל'ית' אך הם החטונכנים יחמדי **המערבת**
 העתיד לנח על האדם ראוי לחוש על זה ולא למהך על הכס' כי
 שמה אינו כדאי שיבשה לו כס' אבל מאמר ר' יוחנן ורב חמת היא
 שאין מול לישדחל משה ששישן רבנו של מקום כי יכולים הנורא
 עומשת המול כמו שהמשי' לו החכמים המערבת לשום רן וירחוק
 כל מוכרו' והפקח רומה חותו הולך מוכד זה וחשים בעמנו ובר
 האחר והסוס הולך במהותו ולא יתגשהו והוא יגבל' כן יגבל
 הנדיק ההולך בדרכו והמערבת לא תשחת' או ישנה משפט
 המול מהרעה לטובה' וכן אמר לעובתי כשבר דגל פרת'
 ודאמרו אל דאיתליה במחדים יתא נבה חסיד דתא חמר רב חשי
 או אומתא אונגבא או מהולת חמר רבא חנא במחדים חושי חמר
 חבוי חמר כמ' עניש וקטיל' ולבן חמר אין מול ליש' דעל ידי תפלה
 ונדקה ונכות משתנה מולו לטובה' ולבן דברים שהם חכמת
 הטבע אינן חסדין הם לא שחריקין החדים מעבודת הש' שבועת
 בהם ואיכונ' טעם צבורהו ועל זה הוסיף הכתוב תמים תהיה עם יי'
 חלהיך' ועוד ראוי לחקור כי לא פליגי רבי יוחנן ורב חל' חמה
 שלא הכטיק לרב ראיית רבי יוחנן תחייתו השמים חל תחתונה
 חדש בהביתו ראויים כן חרב חורו החונה בא מחיטונ' טעם שלן'
 ויראה לו כי פשע הכתוב בחינו מוחותות השמים חל תחתו' כי
 יחתו הנגיש מהמה לא וכן שדבר שהם יחתו מהחולות לא שימש
 מחותותיהם כי שהגויש יעשו גלמי חמה חו לבנה חוה מהכבדים
 ויחשבו שבעבודתם חותו הנלם ייטוב להם חורו המול הוא
 ולכן יחתו מהם' וראוי לבירושי' כי החסול הכתוב עכף בירחיה
 כי יחתו הנגיש מהמה' כי חקות העמים הכל הוא וכו' **המערבת**
 זכרה ייפהו במסמרות וכו' כתומר תקפה החולה ידברו בזה
 יכשוו וכו' ועם הטיב אין אותם' אם כן לא דבר מהמול עמנו

עגלה

בנעשה נעם המזל ותמונתאם כן הנניס היכתי מהנלמים
 על הוא הננה הוא מהליט כח הנלס חבל זה לא יחליט כח
 על כן נח דבו נחר שחין מזל לישראל מפסוק ונחתי חיותו
 כי מי אמר שהיה בחלה והנחיתו חן מהלה לכך אמר נח
 באצטנינות והם תחשוב שחם נדק במערב פירשו המלרשים
 שראי פאה מנונת ולכן לא תוליד חקרה והוא שירכו לבח במורה
 שהיא פאה התה שכני העיר ממורה נדק יקרה הוה לרגלו ונחלי
 פירי נדק מורה על הנכיס בהיותו במורה רב בהיותו נוחח בעת
 לידת אנדרה יורה בהרבות לנכיס אך בהיותו במערב שוקע
 וראה שלח יהיו לנכיס אשה יקרו מחקומו כי שדי שמו של הקצה
 נדרה המערבת וההנן כיו אנדרה החמין כיו נעסרת הנכיס
 זלא בטח נכסב נדק שזוכה לנכיס רק נדקה לא נדק רב נדקת
 יוצהס דולח בטח נמול נדק ונחת הכנולה היא לישראל בזכות
 יוסף ויה כי חלומותיו היו מורים שימול בחמין כפי רגע מולדתו
 ועקב חביו נלח שאל מוסף מהונוה כי לא היה בוטח רק כיו ולא
 במזל כי חין ראוי לשלח בטחומו מקומו חף כי חכמת הככבים
 אהתית חין ראוי להפסיכ לכן כתיב וינער בו חביו לנען לא
 יבטח רק כיו אך שמר את הדבר כי בהקדמת הידיעה מהתוכן
 ראוי לבחון ולא להחביסו בהשר ציארנו:

ההברר ג' כי הנה מושל עלינו בחזקה אצל פנה דרין מדוע
 שזכה העיר הזה ירושלם משוכה נחת חער רב
 תפונה נחת השיבה כנסת ישראל לכנתי אמר להם הכנתי זכרתי
 קורו בהשוכה חבונכס שחטחו היכן הם אמרו וכנתיים שלא
 חטחו היכן הם שנחת חבונכס חיה הם והכנתיים הלעולם יחיו
 אמר לים חבונכס חזרו והודו כל יך דכני וחקי אשר נותי חת
 עבדי הכנתיים אמר שמהל עתי משוכה נחת בחונכסרה כני
 חדם וי ב לבניו אמר להם חזרו נמשוכה חזרו לו ענד שונכר
 דבו והנה נכרסה בעלה כלום יש לזה על זה אמר הקרה לכנתי

החיה

אמור להם איזה ספר כדויתות אמרם אשר שלחתי אליהם ויהי
 שיש לקים מאי דכתיב דוד עבדו כסופד נצר עבדו מי לך חסדו
 אדומין זה לזה אלף גלוי וידוע לחי שאמר והיה העולם שלחתי
 ישראל לומר כך דהקדים וקראו עבדו עבדא דקמי נכמי עבדא
 דמחין נכמי דמחין והעולם על רוחבם היה לח תהיה אשר אלם
 אומרים מה היה כננים וכאשפחות האמהה לשדע עקואתן יי אבי
 באם יי אלהים חס לך ביד חוקה וכדוע נעויה ובחיה שפוכה
 אהלוק עליכם אחך דב כחוק כל כו האו רותחא לירחא רחמא
 עלן ולפרקין שימלך עליו בעל כרתנו ונאלמו וישרו למשטע
 אלהיו ורמזי היינו תשובה נכחת אמר דנה בר בר חנה חנה
 הנביא לישראל ישרו ישרים אל אלהיו ורמזו שירושלם שחן אלו
 יכולין לומר הנה אבלי הטלף איך כו התלמוד תשובה נכחת כו
 תשובה נכחת והנה כשע הכתוב חרד נכחי כל חוק וכן מהג
 שוכנה מדוע נרדה חרד חוק עלמי חן נכח אך אבלי לח הדינ
 משטעו וטעמו שהינה תשובה חוקה במרדה כו וטעמו מהג
 מרבה ירושלם חרד כל חוק לטעון נגדי טענתיה או שמכרתיה
 לכסופד נצר עבדו וכן נחמר שלת הנביא אבותיכם היה הם
 ותשובתם במרד גדול והנביאים הלבוש יתו וזה כיוצא בזה
 הדריק כרשע כי כבר את קהלת אמרתי חטו בלתי כחוקר הסביל
 נס חטו יקרני ולמה חכמתו אז יותר וכברתי בלתי אגוסזה הכל
 להשוותם כי חין זכרון לחכם עם הכביל
 ועוד כי אבותיכם חזרו והודו בעתהח רבן
 שהמשיך אך דברי וחקי אשר בניתי את
 עבדי הנביא הלך השינו אבותיכם וישבו
 ויאמרו כאשר זנוס יי נבואת לעשות לנו
 כדרכינו וכאשפלותינו כן צע איתנו ואתה
 לא תחזרו ולא תודו אם כן זנוסובה ומרד גדול וראה רבן
 כגיטל כמה קשר גדול קשר הקנה את עניו בקדשו הכנסה
 הישרחלית

לתי קוץ הנביאים
 שלח העניו היכן הם
 השיב הנביא להם
 אבותיכם חזרו והודו
 וזנוס בתשובה

לית ותמאי הכתוב. ראשיה של יקח אהבת ונסת
אחר. אמר הושיע וחומר חליה ימים רבים תשבו
תהיו לחיים וגם קני שלך פי חבלי תשבי תתעבני בשב
אם אהרתי ימים רבים להיות שכינתו בתוכך תחתיני ח
תעבני לקוות באוי חליך כמו שבנו לכם מה עם החמוד כל
תתנו אותנו פה. וכן וישבת עשו ימים אחדים. ואף שאהר
לא תקחי אחד לא יצוי ולא תהיי לחי וגם אי חליך כלומר ח
אם תפדו ממנו חיה שובך חלי כלומר שלח האכל לקחת ח
על אשתי ונתם היו לא תקח אחר. וכמענה הן בה תגחי כל
האקד אחד מהם כי החתן חי וקיים לעולם קדמון נבחי וג
אכלה כנס ישר לא תפסד כמו שזכרתי באהר השמים והארץ שהם
קדושים עומדי לפניך יעמד ורעבם ושחמם לפני כלו קיימ
נשיתם כמו שאני כנתי. והוסיף לנו תחיו שחיו בשום כתוב
בעולם כי התבא הוא נבד אדם דאמר בתורתנו הקדושה. והוא
כי בזכות האשה אסורה לבעלה או אם נרשה בעלה והלכה והיתה
לאיש אחר ומת השני או גרש לא יוכל בעלה הראשון לשוב לקחת
ונכתובת הקלה לכלתו כנס יש התנה תנאי גיור שחף אם תונה
ותלך חמתו שישוב לקחתה. אמר רמיה הן ישלח הים את השט
הלכה מאתנו היתה לאיש אחר הישוב אליה עוד הלח הסיף תהנף
והארץ והיא תשוב אליו כולא כרה לו חמ' ואת זמית דעי רבים
קוב חלי נחם יי ושבא שמואל בהתשובה כנחת. אמר ישראל
גרשנו ומכרנו חין לון נבועוד. אמר חיה ספר כריתות. מעשה
בד' כי הגט נקרע ולא יתב. לכן אמר ספר כריתות. או מי מנש
שמכרתי אתכם חלוי. ובא אחר כן והוסיף ריש לקיש על דברי
שמואל תשובה כנחת שיכולין ישראל לומר חמת שלח גרשתי ולא
מכרתינו כי חין לך גורך לכסף או זהב שתוכרנו חך נכתבו
לעבדים לכבוד נדר שני עבדו חלך בכל וחינו וכו' נתתי בית כל
ההרבות הזה ביד כבוד נדר חלך בכל עבדי וגם חית השדה
נתתי

נתתי לו לעבדתי' אם כן אחרי דברא עמו וליונה הוא קנין כח
 לך עמו לכן כח שהיה על דברא עמו כל דבר לקיים אלו
 עבדיו וכבר נזכר עבדיו כל להקנותם אלם להשיב לישאר לעבדיו
 דקני כבמי וכן אעפ שכתבו לו לא קנה כלום וכו' הח' אסף ע' פ' כ' כ'
 תשובה נגמתתא אהב בר בר חנה וק' ע' ע' על כדתי שאל ש' פ' ל' ק'
 וסאל להשיב תשובה נגמתת כי חתה הנביא לישארל יסרו יתלם
 עלה תשובה עוד לחצוה חתה ש' ע' ע' ע' ע' יתלם לעבדיו
 לעבדיו ויסרו לחצוה וכה ה' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע'
 לישארל ליונת החצוה יעבדו ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע'
 ויסרו כמי דנדי התנה שב ליכר הרע עלה וחסויה ע' ע' ע' ע' ע' ע'
 ועס זה נדקו דנדי שלשת התנאים ולא פלגי אלא שהיה ע' ע' ע'
 אחד על דנדי האחד והסגולה הוחת אשר עליו ש' ע' ע' ע' ע' ע'
 פלגי בחוקה אף אם לא כדנה ח' והוא למו בזכות ש' ע' ע' ע' ע'
 קנה ליו תמיד ונ' בני ישראל כשעו תמוכות ושאן דרשו ז'
 פ' אמרו נתנה ראש ונשוב ונבדויה ונחורו אחריהו וחסו לחכרד
 ונעבדות הא ורדפו בני ליו אחריה הכורבים ויהו וחסו וחסו ונע' ע'
 החבר' ד' והסגולה הנמנה לכנסיה היא כי כל קומה יכולה
 לשוב אליו והוא לא אליהם אל ככה דרין - חמר
 קיסר לרבו תנחום תח כהוי כל כח לעתה חד חמר ליה לחייאן
 דחבר' ל' חמי לחמי כתיבו חתון חלוינו ת' חון כוונן חמר
 ליה ש' קח חמרת מיהו כל דוכי לחלכח לישדייה לריכר פירוש
 כינחונם שתקו בדבריו ונבישו ושלך לחקי חיות רעות של נלכות
 שדינה לריכר ולא חכלוהו חמר ההוא נויבא האידל' חכילה חסו
 דל' חסין שדינה לדיניה וחכלוהו ולכן חחי דינה חורו אך בזאת
 כאות לכס' אם תהו כונו בהנול לכס' כל זכר והיני לעס' חמר'
 קדושין חמר רנה בר רנ' הינ' זו ועלה יתרה בין ישראל לנדיה -
 בישראל כתוב והייתי להם לחלשים כי חס' שדינה ליו לעס' והם
 יהיו ליו לעס' כי חתון חמי חמר' חמר' חמר' חמר' חמר' חמר' חמר'

וזה ערב חתונתו וזהו לי לעם ואנכי אהיה
 אהיה פי שרין מקדבין אותם מן השמים אלה הם כן הם
 עבמון תחלה אל תלכו קשים גרים לישראל כספתת
 הנד עליהם ואל תעזבו את בית יעקב ונספחו וכתוב
 תלכפתו ואתם וזה יבמות ר' כחמיה אומר גרי אריות
 גרי חלומות וגרי מדרכי אביתר איך גרים עבד שיתגייירו בזמן
 הזה בזמן הזה גדל לא לא יחיה כבזמן הזה פי' מהמת שררה
 פי' גרי אריות בותיים וישלח עם האריות וכתגייירו בגלו שומרון
 גרי מדרכי שכ מדבק מעמי הארץ מתייהדים כבזמן הזה שלח
 כתגייירו מהמת שררה ואעפ שהלכה כלם גרים אפה הנטען מק
 בגברית ומתגייירו אסור לבנם לבת חלה דדז אשי אחר הסר מתך
 אקשות פה גלות וכו' הרחק וכו' תר אין מקבלין גרים לזמות
 האשים כינח לא קבלו גרים בימי דוד ושלמה חר אלעזר מאי
 ארא הן גור יגור הפס מחותמי גר אהך עליך יכול מי גר אהך
 אהביהך עליך יכול אכל אהך לא פי הכח להתגיייר ופגיייר
 אדם מחותמי בעוד שאינו עמך דהיינו בזמן הזה עליך יכול לעה
 יפוח כמו על בני כל אחיו כפל תוספות וקשה דבר הערל דבימי
 דוד ביהספנו על ישראל קכ אלק דמעמון כתגייירו ויש ספרים
 בתיב לא קבלו גרים בימי דוד ושלמה דמעמון כתגייירו הפלא
 אכלי מבני ישראל אחריו שהתנו עמם וכתבתי בתיבוכו לבס ואת
 בתיבוכם בקח לבנו והיינו לעם אחד איך בגדו עם ביום ג' למולם כי
 עם היות שמעמון ולוי היו ההורגים כלם הודו והסכימו כי בני
 ישראל באו על ההללים איך הטעם הנכון בזה כי אמר יעמנו בני
 יעקב את שכם ואת המור אביו במרמה וידברו תרגום הכתובת
 אשר עמא את דיגה אחותם כמגוס ולא פירש עשית כן והבי זה
 כמגוס כי לא פיר מה עמו ומש הפסוק אחרו כן הפסוק ליעמנו
 ואחר אמר ויאמרו אליהם לא מכל לעשות הדבר הזה איך יעמנו
 בעך שאת הוא כמגוס וזאתו אובי ויעמו ויעקוב בני יעקב את

שכס ואת חמור קנא ואת כמנו ואת הארץ תתן את הצדק עמך
 אל שכס ואל המון וידברו אל הים כמבמה כי השבדים שבתם
 דרך ההנה היו מחברים אליהם והם היו מנומים אותם והא פת
 יען איוב הראשון וצוה המדרש בחר רצה ברצה חנה הסדר
 שטין יש לגרים של ישראל שכינתה קדמה להיות לבני ללאקים טרם
 שנהיה לו לעם ולגרים יתקדמו הם תהלה ואחר והייתי להם
 ללאקים והטעם בזה דרשנו ל - כרה - באחר והספר את רוב
 ישראל שהנה חכמה רפיץ של ישראל אתי תנא קטיפה שמענה
 בוצר הנדיק ולכן סמית עמו של מלעם דחור מי שהיה קדוש
 ומשרת וקדושים ועקורים סופר עונותיהם של ישראל חסבן
 צתאר שהם קודם להם לחלבים וכן אחר שם סיני דדרש וישכב
 עמה כלילה הוא הנה טייע לחותו מעשה סוולד שסכר ופי זה כי
 הקלה קדש ידיו מכתן אחר כשרם כטין ארך דעתך ופטרם
 מבא ארשם הקדשתך ולא חנדי אחר ירמיה שבוני שנות ישראל
 אחר והיה אדיר וממנו ומשלו ומקדמו ינא והקדמתו ונגש חלי כי
 פי הוא זה ערב את לבו לנבט לי כלומר חני ומקרים כל מי שערב
 לבו מהאמות לנבט חלי חף שחינו ומישראל כש מבני ישראל כש
 אדירו ממנו ומשלו ומקדמו כלומר החלק היבא ממנו שהוא מורע
 כמלוכה כש וכש מקדמי אורך כוחת שיתנייר בלב שלם ערב את
 לבו כי אין מקדמין חותין וכן השנים חלח הם כן ומקדמין עממן
 תמלה להיות טובים ובתלה שערב לבם לנבט חלי והייתם לי
 לעם ומכחי אהיה להם לחננים והר חלבו קשים גרים כסבתת
 אף אחר זה אחרי דלרי רנה כד דפ סיפא אך חבלי חר חלבו דאי
 מהמקדמין עממן הם טובים חבל הם ויוקין לישראל כי חס הם
 טובים מדת וכן יכול לומר דחו חלו שליו למדותיהם הם טובים
 וישראל הם רשעים ועל כן היה ונדה מרת שלח לגרים ישראל שלח
 שבו לדברוי הכניח כמו שפני חכמי יבנה ואם הם רשעים לא יגע
 זררים במנוק וירצו עמהם וילמדו מעשיהם עם קדור

אשר

הם קשים לישראל לרבוים ויצה להם מקום מושבם כי כן
צויה הרחיבו מקו' אהלך וזהו נכס כחוכם פחת שמתדבקת
לך ולכך להתדבקם בישראל יצר מקומם ועל כן צויה
לך לחל' יהיו ככ' יוכלו לעמוד לרחנה מה שאך כן ברבו
עם ופס' שחין מעלת הגרים כישראל עכו כיון שערכ' לבנם
צויה הם יהיו לי לעם ואני להם לחלהים שכן אמר ישעיה ונס
מהם אקח מן המובילים והביאו את כל אמן המובילים אקח
לכהנים ללוים מאחר שנדבקו בישראל אזל כסוף פי ממזרים
המטומעים בישראל שלעתיד לבא אין הקנה מובילים לאחר
ומחר שנדבקו בהם וזאת הסגולה כמנחת צמו בזכות יהודים
וזה כיון שנדבקו צמו בשם יהודה יקראו יהודים כגור מיהודה כן
יהודים מהרם או בעלי תשובה או גרים כלם יהודים יקראו

ההברר ה' שכבחה בישראל ולא בחומות אזל ככרכות קל'
יוחן ג בקשות בקש משה מהקבה ונתנו לו א'
בתורה שכרכתו על ישראל וכיתן לו שכ' הלח בלכתך עמנו בקש
הלח תשרה על חומות העו וכיתן לו שכח' ופליכוחי ועמך בקש
שילי ענו דרכיו שכ' הודיעני נח את דרכי וכית' לו פי שהרי בסוף
דבריו כתוב גם את הדבר הזה אשר דברת העשה מפני מה בדיק
וטוב לוויס בדיק ורע לו רשע וטוב לוויס רשע ורע לו בדיק
וטוב בדיק בן בדיק בן בדיק בן רשע רשע וטוב לו
רשע בן בדיק רשע ורע לו רשע בן רשע ורמין קשו קראו
בתיב פוקד עין חבות על בנים וכתוב לח יומתו חבות על בנים
בהן בשחוחין מעבה חביהם כהן בשחין חוחין אלח הכי קאמר
ליה בדיק וטוב לו בדיק גמור ורע לו שחיו גמור רשע וטוב
שחיו גמור רשע ורע לו רשע גמור ופליג' דרבו מחיר דאמר
ג' תיש נתנו לו וזאת לח כתנה לו שכ' והכותי את אשר חוחין העש'
בחיכו הגון ורחמתי את אשר חרהם העש' שחיו הגון וחו רשעיה
שחרי שהודה לו שתשרה בישראל ולא בחומות שגם ר' יחיר לח

חלק

חלק בזה איך איך אמר חז"ל בישראל לא קום אצל באומות קטנות
 בלעזר - חשיב לזה כי בלעזר היה כבר טרם בקשת חרעה ותבנית
 כיון שניתן לו לא כשתלק מחנו כי הקצה כותן וחינו מקבל מן
 סכרי נתן זכאש חז"ל באעשה דדכו שאעין בן חלבתה לא סיס לך
 בע"ש למענה ונקש דחמים ונתן לו חנן יקרה וכו' - חמרה אשמו
 אינו טועמת וכו' הגיד ר שמעון הרבה לה"ל חמור לה אם יהיה
 מולחך חסד תפלאו משלי חמר השיבוהו שלכל בדיק חמור במס
 עמו שכ"י הולך האדם אל בית עולמו ולא אל בית עולמו - פי'
 מהאשלי שאין לאחד יכולת למלת השולחנו חסרון שלחן חדר
 ביכלל אחד מדור כטבני עמנו ומעמנו וכו' לו שכרו ולא משל חכמי
 ואחר השבת יבא חזן לעיר והתכלל יורדה דמות יד חן השמים
 וקבלה - חז"ל גדול אמת חסרון מהחשון דין שמים יהב יהבי
 ואשקל לא שקלי - ואם כן כיון שגא' האעלה לבלעזר לא כשתלק
 סיס מ' - ועוד תשובה חזרת יותר ככונה כי בבואת בלעזר חקר
 אלהים אל בלעזר לשון ערמי לשון גכאי לשון טומאת קרי חז"ל
 פנה דדין חמר בר ברית דרבינא לבריה בכלא לא תפיש למדרג
 לכה ובלעזר דכל מה דאשכח ביה דרוש ביה בכל אלבי והדיוטות
 לא תפיש ותדרוש לנכחי בר מבלעזר דכל מה דאשכח לנכחי דרוש
 וכן חז"ל וירא את ישראל שוכן לשבטיו וקהי עליו דוח אלהים ח'
 שתשרה שכינתה על הרשע אלא מאי עליו על ישראל - לחמתה
 דשלחח ברה לשוקה ופרסח סודרה על רישא דברא דלא תשלש
 ביה עינא בישא - כך כלעם בעת לחמתו ב' ישראל דישלש
 עליה עינא בישא ואקנה שרה בוח קודשא על ישראל דלא יכול
 לאסתכלא ביה - ועוד חז"ל ואת בלעזר בן בעור הקוסם הדנו בארבע
 והלה נביא הוא ח' אחזק' צתחלה נביא ולכסוף קוסם אחר רב
 פעה היינו דאמרי חכמי שבנוי ושלטי חות חיון לנבדי נבדי פי'
 בתחלה אשת כננים ושרים היתה ונמה לחושני חבלי הסמיכה
 לא נבדי פדשים כן בתחלה נביא ואחר שקבל ישראל קוסם כי

בבואה חמור ואפי' בעת בבואתו אין בבואה שורה באומות
לה ליטופה הליכה אל לבן בחלום הלוי. כחדם הולך
בלילה בהחבא. ולר' יוחנן שתירץ בדיק וטוב לו בדיק
בדיק ורע לו בדיק בן רשע. רשע וטוב רשע בן בדיק
בדיק רשע בן רשע. יקשה כי בן לא ישא עון החב אסכך
בדיק ורע בדיק בן רשע. ולרשע וטוב רשע בן בדיק יקשה
כי אצל ברא מזכי חבא חבא לח מזכי בר ותרנו כאן בשאחוזין
כאן באין אחוזין. ועדיין יש להקשות בדיק בן בדיק טוב הוא
סיהיה בדיק וטוב לו אצל בדיק בן רשע למה רע לו חס אינו אחוז
מעשה אביו. וכן רשע ורע לו רשע בן רשע טוב הוא. אך רשע
בדיק למה טוב לו כי אינו אחוז מעשה אביו לכן פי' דברי רבי
יוחנן אלא הכי קאמר בדיק נמורע ב לו בדיק שאינו נמורע ב לו
לפגם אי זה עון להכחילו הע"ה. רשע נמורע לו. שאינו נמורע
מת לו לשלש לו חיזה זכות להחנינו בעולם השכר. והנה הנה
הואת בזכות בנימין כי בן מזכי שש בינה בתלקנאל. ומן שנת
ונק בתמי שכן אצל בנימין נעשה חושכני. נספיקם.

בברך וכי ישראל בא לגורל של ה' כלל חומה שר מושל
עליה שנתא וכן תשא שיכך השמימה ורחית השמש
לירח ואת הכוכבים כל צבא השמים ונדרת והסתחויית להם
ועבדתם אשר חלקי' אלהיך הותם לכל העמים תחת כל השמים
אמכם לקח י' ויוכיאתכם ויבור הגדול ממזרים להיות לו לעם
אולה כיום הזה וזה כי בהנחל עליון גויס כלומר כשהנחיל האל
את הגויס בגורל לכל שרי מעלה ומת היה זה בהפרידו בני אדם
כשהפרידם בגור הפלגה ינב גבולות עמים למספר בני ישראל
הפרידם לע' לשוכות כמספר בני ישראל כי חלקי' עמו כלומר
עמו לקח לחלקו הקנה ויעקב חבל בחלתו הקב' הבלום שהקב'ת
לקח ויעקב לחבל בחלת. וכן פי' אבלי כי יעקב נחר לו היה ויה
בברכו ישראל לבגולתו כי בן כתיב ויהי תם לי בגולה חכל היצמי.

ורקיע

ראיה אנכי שאין לישראל שר ואיני כבוד שמש וירח וסבב
 בלל כזה כלמה שבשמים ואם כן בהמרו כל נגה השמים ומה
 המלאכים מביעי הנלולים שהם שרים של מעלה והמר **מלכות**
 חלק לכל העמים כלומר נתן לכל חיי מהשרים חלקם מן **למען**
 לדויהאל פרס לענות חכמים לכמהל אדום וכן לכלם **ואתם**
 לקח להיות לו לעם נחלה **ואמר** כיום הזה נברך הדמיון כלומר
 כחלק בנורל כעשה נדור הכלנה זה ימי לקחנו לעם כמו שחתם
 דוחים היום הזה שאתם לעם ליי ואין לשרי מעלה עליכם המשלה
 כמו שהזכרתי **אמר** בספרי ואין עמו אל כבוד שלא תהא רשות
 לשרי החמות לבח ולשלוט בכם **ותמה** שגאמר בדניאל ואין אחד
 מתחוק עמי על אלה כי אם מיכאל שרכם **אבל** החמת כי מיכאל
 נקרא שרכם כי בא לעזר לנבריהל הכלהם עם שר פרס שכ ויט
 גחתי כדברך והנה שר פרס עומד לננדי עשרים ואחד יום להרע
 לישראל ויכול נבריהל להלחם עם שר פרס כי לא היו ישראל אז
 בניו פרס בחוכן שתשור תרם ההשנה אבל בימי יון לא היו ישראל
 דחויים שתדבק בם ההשנה ולכן אמר נבריהל להניחל הידעת
 למה נחתי אלך ועתה אשוב להלחם עם שר פרס ואני ינח והנה
שר יון בח הכל הניד לך את הדמות בכתב אמת **כלומר** בלא
 סידה אבל דבר חמת וכן שאין אחד מתחוק עמי כי אם מיכאל
 ועם זה הכלי לא שמוכחל שר ישראל חלף שיש למעלה מחכנ
 מחייבין שרי החמות מחייבין ישראל ונבריהל מוכה אותם ומחפך
 נצבותם ומיכאל מתחוק עמו ללמד בני ישראל לישראל **והרמז**
 רזל יומא תמי ותי בהתי כדברך כי מכלל שנדרש שכת ויהמר אל
 באים לבוס הנדים נח אל בימות אל תהת לכרוב וחלף חפך נהלי
 שם מביכ ת לכרובים וזרוק על העיר וינח לעיני **כתוב**
 ונלח הכנו וידו מניכות לכרובים אל האיש אשר בינות לכרובים
 ונתן ויקן אל חבני לבוס הנדים ויקח ויכח האר ר צמנן חבירא
 אלבלת את ככאנו נרל ש מיד מיכאל ליד נבריהל לח נעתיירו

איהם של ישראל שריה - אר יוחן האים לבוס הכדוש תא
באיתם שעה חסדו לבניאל מאחורי הפרגוד ומחיינו
לכבודי דבורא פי מקלות של אש - חמר לית חילת עבדת לל
חיי עבדת אי צבי לך למעבד כד בקדוק פי אי לא עבד
לל יהויכין לחמר דוח הוא אש הדבר חילוי שוב הקבא מחמו
מקדנה לישדחל כד בקדוק פי לא שאצרת למיכאל לתתם לך לא
מקתם חמה וחוקמו להכיל שרא דפרסמי ברוכתים כח יום
חמר להם כתבו לישדחל בכרנא כתבו ליה בתבו רבנן בכרנא
כתבו לעבדנא דכשי למתתם עמד גבריאל מאחורי הפרגוד וחמר
סוס לכס צעבי אי קום מאחרי שבת הוכלי להם העגבים כן יתן
לידידו שינה - אר ונתק לו כסופיהן של תא מחדו שינה מעיניהן
בעולם הזה וזכות לתיבעה - בי יצוים הם האומות להיות
המכמים מסורים בידם והלא מקרה משבחן שנסותיהם מנדדות
שינה - לא אשנחו ביה דרר חמר רבובי שיש אס יהיו כל הכמי
האומות ככף אשת ודניאל איש חמודות ככף שניה מכרוב את
כלם חמר הקבה מי הוא זה שמלמד זכות על בני - חמר לנה זה
גבריאל חמר להו ייעול עיילוס הוכו דכתוב באר סדברין ואני
חמר יין קא חמר עמי ולא אשנחו ביה פי כשהניש ואן
מלכות יין לבא והני יוכא על כרחי שכבר כנזרה נזרה ושר יין בא
במקומו כעק וכוח גביל עמי עמי כעק שלח ימשל יין על יש אר
איך רין ששר האומ מלמד קעניגרי עבדיל ומיכאל מלמד סניגרי
מכיל שרש מלמד זכות - והסגולה הזאת היא לכו בזכות זבולון
כיהמר עתה יוכלתי אישי תר חנק יהא תדורי שמי ורפי פי לסון
בית זבול החלברני אריותה שלעו כלו איהם שלו והוא יהיה לי
ההברל זכו לשרא מחשב טובה הנה מנרס למשם ומחשבה
רעה חין הקבה מנרסה למשם ולחיות בהסך טובה
חינו מנרסה רעה מנרסה חיל ירושלמי ליש מחשב טובה מנרסה
למשם דכתיב אוכדברו יראיני חיס חל דשקו ייקשה יישמע
יכתב

מכתב כספר זכרון לבניו וליראיו ולחושבי שמו מחשב ירמיהו
הקצה מנרפה למעשה דכתיב אין אם ראיתי כלבני לא ישמעתי
אבל באומות הלועזין טובה אין מנרפה למעשה דכתיב ועד מעלה
שמעתי הוא משתרר להצלותיה ולא כתב וסודיה רעה הקצת
מנרפה למעשה דכתיב תחמם אחיך יעקב תכבדך בנשה וכן
הרגו אלף חשב להרגו והשב עליו המקום כאלו הרגו ואל קדושין
אמרו בדיק כי טוב כי פרי מעלליהם יאכלו יש בדיק טוב ויש
בדיק רע טוב לשמים ולבריות בדיק טוב לשמים ורע לבריות
בדיק רע או לרשע רע כי נאול ידו יעשה לו וכי יש רשע רע ויש
פאיורע רשע רע לשמים ולבריות רשע לשמים ולא לבריות
רשע שאיורע וכן יש לה קרן וקירו כי פרי מעלליהם יאכלו
עבירות יש לה קרן ולא פירות כי נאול ידו יעשה לו ולא מה אפי
אקיים ויאכלו מערי דרשם ומנוענותיהם ישבעו עבירה עושה
פירות יש לה פירות כי כגון חלול ה' לחדש חסוד עובר עבירות
ואחרים למדין מחטו לעשות כן וסוף עושה פירות אין לה פירות
מה דר טובה מנרפה למעשה שכתב או נברכו וכו' אחי ולחשבו
סמני חשי חשב לעשות מצוה ונאום ולא עשה מעלה הכתוב עליו
כאלו עשהה מהשנה רעה אין מנרפה אין אם ראיתי ומס
אני מקיי הנני מבית רעה אל העם הזה פרי מחשבותיה מחשבה
עושה פירות מנרפה ליתפשה פי שקיים מחשבותו ועשה מנרפה
למעשה וכבר עין מחכותק על המחשבה והשב סוף כס מעלה
אין מנרפה למעשה וחלל הוא דכתיב למען תשם ה' ידלל
כלבם אמר רב אחא ההוא נבנו דכל הכופר זה כמוד בכל התורה
כלה עולת אמר כדרב הובא כון שיעבר ופנה בה טעמית כהיתר
וזה היא עבירה עושה פירות דכתיב פרי מחשבותם פי כי הדר
מהדרר לעשו מחשבת לתפוש חשי לח עבוד לה אין חזרת ולפס
שמים חלל סלח הונדך לה והנה הגלי חוף הבין התנח מחשבה
ועתה אמר הו בדברו ולא חזר חזר חלל בדברו ונתבעל

דבור ביהולאין פנחו כמו אמרתי אני כלבני וכן את בדבר
וכן אמר הקול הדבר אליו פרשי הדבר כמו מתדבר מדבר
ענין ענין ומוטה שומעיהליו זה טבע הנפעל וההתפעל
כופרים בהשגחה וכסירתי יי שומעי דבריהם אז הדבר
ענין ענין ויאחרי כן היו יום אים ארעהו ויקשני יי מחשבת
וישמע מה שאומר אים אל רעהו לשלם להם גמול ויכתב
ליראי יי הם הדיוקי ולחשבי שמוהם החכמים החושבים
פס אלהותו ותימא תחין הוביא התנא שה מכרפה למעשה
לאכלי מכזה קראא אמר ויכת ספר זכרון לפניו ליראי יי ולחשבי
כלום להכחית יראי יי כמו שלח לך אנשים להנחיק ולטובתך כן
אשכיל יראי יי להנחתם ולטובתם אבל רעה חינו מכרפ למעשה
ביארנוה מודו חן אים רחיתי בלבי לה ישמע יי והתרגום פי
דרך תימא האפשר לה ישמע יי אמר לתי הפשט יפור בכוחות
לאכלי שהמחשבה טובה מכרפה הרעה חינו מכרפה הכל מוצא
ככאן אמר לכו שמתוואהספרה כל יראי אלהים אשר עשה לנפשי
כלום מה שעשה בעבור נפשי אליו פי קראתי בדבור ורומס קחת
למוצי רחוק ללב כי המחשבה נסתרת מן הנבלה בלשון כלו שנתן
ליראיהם לכתשי בתה שקראתי בפי בדבורי ובמחשבתי בהיותא
לתי ללתי וישמע יי ותימא כי חינו אמר זכר כתי הוה נקי אבד
ליראי ככחדו כאשר רחיתי חורשי חין וזורעי עמל יקצרהו
וזורעים במחשבה וזורעים בדבור ויקצרהו שמימין חותו
לפעל אלו מחשבת אלו יאכהו ומרוח אפני יכלו כמט מיכה תא
חושבי חין ופועלי רע על משכבותם לאור הנקר יעשוה כי יש
לאל ידם כלומר כי ישמיה לפעל חזק ככ כמו שיוכלו לה ימנעו
לעשות ככל המצות לידם מחלה שישמיה לפועל היו לחומות
בהפך טובה חוכה מכרפה דכתיב חידיון מלכא כדי מילתא שמע
אניא באש עלוהו ועל דניאל שם כל לשונותיה כלו שם לכ להניל

ענין מעלי שמשא הו"ל משתדד להגלותיה עם לב הנבל
 כפעל וזהו כי היה זכ ל להכריחו ורעה מנרסה שכ ויחמם סוף
 זכו והסגולה הזאת היא כמו כי כן יוסף מחשבת חזיהם הרבה
 לא נרפה למעשה דכתיב אל תענכו ואמר וזהם השנתם על
 דעה אלהים השנה לטובה פי' מיוחד זה הנבל עם נכ ויקי ויהיך
 אליהם יוסף א תראו כי התחת אלהים הנבי כלו הנבל אני הולך
 כדרכי השם שמתשבה רעה אינה מנרסה למעשה והתם השנתם
 דעה אלהים השנה לטובה **ההברל** ח' כי בוסר חלמיה
 אין לו להרה וכהמות נוקס ובעל המה הזל פז
 ד' תכ"כ רמי שדי לא מנאמרו שגית כח וכתו ימיוך יי כחדרי נכס
 כאן נשעת מלחמה כאן בשעת הדין רבי חמא בר חנינא רמי
 בתיב המה אין לי וכתוב נוקס יי ובעל המה לא קשיא כאן בישראל
 כאן באומות העולם ול' חמא בר חנינא אמר המה אין לי שכנר
 פשעתי מקבוק עליך ימי יתכני שלא בשבעתי וזהו שמיר בית
 במלחמה פי' לשון ארץ גור וחורבן ודון חמתי השחת והפבר והייט
 דאמר ד' אשכנר אחי דכת ב' והיה ציום ההוא חבקק להשמיד נת
 כל הנשים הנח פ' על ירושלם חבקק חמי חבקק כי נכפר
 זכרון מעשיהם אס' יש להם זכות חרם ואם לאו השמידם והיימ
 דאמאן רבא הך לא בני ילתי יד צמינו להם שוע אמר הקנא
 בשמי דין יסו אל איני דין אותם באומות העולם דכתי' נהם עוה
 ע' ה' עוה אשימנה א' הך ישראל איני שודע מהם מעט מעט ככיר
 על תרכנולין שמכקרון באשפה דא' אפי אין ישראל עושין מכות
 לפני לא מעט כפיך של תרכנולין שמכקרון באשפה חמי מנרכם
 לחשבון גדול שחמתי אס' בפידו להם שוע דא' בשכר שמשועין לפני
 אשיע אותם והיינו דאמר רבא אחי ואכפי חרם והמה דכרו על
 כובי חמתי אפרם במתוכ בעולם הזה כדי שיוכלעו והמה
 דכרו עלי כזבים והיינו דאמר רב פפי אחי דכתיב וחמי יכרתי
 סוקתי ורועותם וקלי יקטנו רע אמר הקנא חמי חמתי איכרם

בפולחן הזה כדו שיתחזקו ורצונם לפעם - חלי יחסם
מאמרו שניא כח בעת הדין אם ישניא כמו יתחייב
ר' חמא אמר תרויבו בישראל והק' קרא חף שבעל
לשמה חין לי שבעתי מקנוף ומי יתכני סופיה דהתי
ההוה דהיינו דר' אטבדר אדלעיל קחי דחין הנה בא בסדוכים
וכתבו בתוספות וקשה דלמה הפסיק כ"כ ועוד דהא
באר הכי והיינו דאמר דכח מיירי כמו בעורענות אומות
וכר לר' דקאג דהא דקאמר אומות העולם חמה יש לו
לרבי אלסבכדר שהקנה מסוד להשמיד האומות וחס לחס
אמידם וכך אפקוד עליהם ולא בחמלה כי חס בדקדוק והיינו
דאמר רבא שהקנה דן אומות העולם בדין ענה ענה חשימנה
עני ענה ולעניו אשימנה - פיד כיקור שמקדין מעט מעט וכך
צדע מהם מעט מעט בהסתר פנים גדהים ישול לפדותם
משמתי' שזכו לעולם הבא שוע חכימותן להם פדין כמו ויושע
פדק והיינו דר' אבא אפדס לישרא בממונס הומו כפיד תרכנוליס
מעט מעט וכונשך בדקה - וכן חול אר חכונא חגי יי לא שטיי
לא הפית אומה ושתיי בה ואתם בני ועקב לא בלית חגי חכלס
במני כלים והם חיינס כלים וחל כדרים דרש רבי יהודה בר
אבה בשכתב של משה מהמילה באו חף וחמה לכלעו ולא שירש
חילא רגליו שכתקח נפורה ותבע לרגליו ויירק מאמו פירוש
על חקוס המלה דכתיב לא עשה רגליו בקש עשה להרגם כח
חף חף וצוב חמה פי חמר ליהק בה שיפונם אלמא רבא
להרגם - וי' לחמה הרג שנאת חמה חין לי אלמא כהרג - והא
בתיב יגורתי מפני החף והחמה תכי חמה הו' וחי בעית אימא
בדק של חמה פי חיל של חמה חכלי פי זה החמא כפי הפסוקים
דוגי חכונא רמי שדי לא מאמרו שניא כח בעת הדין דכתיב
צבוף דברי חליו שדי לא מאמרו שניא כח ומשפט ורכ כדקא
לא ימנה פי חכלי כפי כמדד שדי לא מאמרו שניא כח ומשפט

כמו בששע בדין אכזרי שגויא לח לעשות כל מה שיתעורר
למך עמם למה חינו שגויא כחכששע ורב מדקה כלומר חסד
דכ הדקה אשר נולח וענה הדם כפי מה שיתעורר דין און
שטה כלפי חסד ולזה נקרא שדי סוכר השערות כאלו יהי רבך
שיעשו רחמך את כעסך ולכן שים אליהו לכן יראהו אנשים כי
בן אחר כי עמך בסליחה למען תולח כי החוטא הם ידע שלא
הסלח לו אצל במלחמה וימוך בלדרי בכח רבני חניכ תרין בדין
ובמלחמה ובי אפטר שיוכן זה גם לאומות אפטר שחיו שגויא במ
בדין בל ר' אחא בר חניכ שאפי הכנולה הוחת חונה רק בשרת
דלישראל חין לו חמה סכר בשבעתי מי יתנו שלא בשבעתי
אפסוק הוה בישראל וחמר דלעיל אחר ביום ההוא כרם חמד עמ
לה לכנסת ישראל שגמלה עושה יין אדום חסוב עמו לה שגמח
לה חמי יי כוננה לנגעים אשקה פי אשקה לעתים הראויים כן
זפקוד עליה למען לח יחפרו אפי העלים כג הפרי לילה ויחם
אנרנה חמה חין לי עליה על כנסת ישראל חמה מי יגבר שחד
עית במלחמה אכשעה כה חניעה יחד חי אפטר שישוב לישראל
פי כפר כפב חמה חין לי ועוד הייכודת חלכסנדר חנקס
לחשמיר את כל הנשים וגם רבא בדרס חס בפירו להם שוב מיורי
בבורענות חומות העולם עוה עוה עוה חשיינה לכן להנין חרי
ד' חמא חנלי יפרש הפסוק לדעתו כן חמה חין לי על ישראל מי
יתן שלא בשבעתי פי עמ היות שפסוק חמה חין לי הוא כפר כח
איש עיה ופסוק בשבעתי מעבור חוסת כן בשבעתי מקנף עלך
הוא כפר כל ורחוקים הם הפסוק זה חמה כמו שהקשו בתוספות
למה הפסוק כל על כן הוכרח ר' אחא לבאר שמיר עית במלחמה
שב לאומות וכן תרגמו וכתן אשלת רוננו בעתותיה דחמרון כהן
חמ אפרש חנלי הפסוק כן מי יתן שלא בשבעתי לשת כל כשר
בימי נח כי אם לא בשבעתי שמיר עית במלחמה הייתה ש לת קובים
זרקנים בעולם אשעה כה חניעה יחד פי חנלי כהן ל' גת

קדעין

היה בין המכחי כי כמו שהיה בעולם מובל של חיים שהעמו
מזדו לחיים כן עתיד לבוא מובל של חש שיהפכו כל היסודות
לחיים חיות וחד ואם תחמר והלח המרת שהין לו חמה על
לח המשיך ולא יכבו ישראל ככולל הנשחת או יחוק
במחור ישראל המחזיקים בתרתי שהיא מעשו יכנלו כמו
לח זכיו כמובל כן יכנלו ישראל ממובל האש וימשך עם זה
וקיינו דחל אלכסנדר חקש להשמיר הנשים הכחים על
ועם היינו דאמר רבא כהן החומות עיה עיה עיה
זה הפסוק כאמר על פרקיהו המלך נפרים כן מחסיה
לח זה אמריי אלמים הכר המנכפת מעלת שניה כהן גדול
לחם העטרה ממלך נדקיה זאת לא זאת העטרה שהיא עתה
לחקיהו לח תהי כמו שחשב נדקיה והשפלה יהויכין שהוא כגולם
מבחי מחנה יוכא מלך ביהודה זרובבל כן כמו והגבוה נדקיהו
מחשב להחת גבוה השפל עיה עיה חשימהג' פעמים עוש
כיו' דורות בטלה העטרה אחר הגלות חסור שאלתיאל עדים
לזרובבל הד' שנה העטרה גם זאת לא תהיה עד בא אשר לו
המשפט ונתתיו פי גם זה השפלות שבה לעטר חעפ' שכו' יחשיהו
עיה חייבים יהואחז ויהויקים ויכין לח הוסרה העטרה עד נדקיהו
הכל כנכדנר שלו המשפט ונתתיו ביהואס כן על ישראל כאמר
חך דרש רבא חייבי דן ישראל כחומות שכתוב בהם עיה עיה עיה
לח חיימה עווי ע תה ולעווי חשימה לא חכרש דברו רבא חייבי דן
ישראל כחומות שכתוב בהם ששב לחומות אבל בהם שב לישראל
חאפרע מהם מעט לח בפעם אחת אלא עיה עיה עיה גם כן
לישראל מעט אבל לישראל מעט מעט שכל חך לח בעי ישלח יד
שי דברו רבא ביה הפסוק חל לעיל כן ידעתי מות תשיבני ונית
מועד לכל סי כלום ידעתי שסופי לחות כי החות בית מועד לכל
הוי חן המלט מחמתך לח בעי בקבר ישלח חקבה יד להלקות
עם מנז' שי השדה ירושלים לשיים קהיה חש כפירו כפיר של
דרעולין

תרנגולין מעט מעט הלכו בעולם הזה כפי תרנגולין
 מעט מעט בארצה להם שועתא ופוקק דא פירג מהוה
 גדול מן ולכילי לא יחמר שוב כשעוסיס מיה קסלה נליד
 תרנגולין בארצה להם שועתא ופוקק כנדולה דא שועתא שועתא
 כשמשועים לפני כור דכא בזה כיה כתרנגוליס מתקלף מעט
 מעט חני כורע מהם אם ישועתא לילי לבן התסוך היינו דתחילת
 אהם והם דכרו עלי כוכים אהם בות גס בעולם הוד בדי
 פיוכו לעולם הבא זה כפיה תרנגולין וכן היינו דהרס נפד
 ואני יכרתי בייסוקין כעיה שיה כיד תרנגולין חוקי יודועתא
 לעולם הבא וחלי יחשבורע ולכן דרס ד חסוכה חני י לח שרתי
 פי לח הכיתי חמה וסכתי כה וחתה נני יבקבלא בליתא חני
 כלים והם חנים כלים וחתה הסגולה כרלית גנו כסגנא שזען כי
 עם היות שחמרי כשיא שחזק חטא בעז לח כלה שנטו שנה נח
 בליתי כני ישראל בקטחתי: **ההברל** תשיעי ששטיסר חל
 כפרע מהם מעט ומחזותו כפרע מהם כנת
 אחת חול עז חמרו הנהו חני לר חלי דכתיב: רק חתם ידעתי
 מכל משעת תהאדמה על כן אפקוד עלי כס חתם ידעתי
 מאן דאית ליה סייח כרחמיס חסיין ליה פני יוס סוכיח ועם
 לחובנו מעלהו חם מי קום רע יעלט עליו לחובנו שיעלהו
 בסום וימות חנה להם חמשול לכס חסל להו לחד שנסחה
 כשני כני חדם חנה לחובנו וחנה סוכחו חנה ו כפרע חסם
 שפט מעט ומסוכחו כפרע חמנו כנת חתם פירו חתם ידעתי
 מכל חסתי כתי וזרען כסם כן הקלה כפרע חסר חל מכל
 עונותיו בעולם הזה כני שוכו ליש דקין ומחזות חנו כפרע
 חנה כלל לטרדם מן העהי ופקידה חיה מעט חנו כחדם
 פוקד חנו לפרקים הנה זה חבוחר כענמו שכן חרול שחני גויס
 דהי מפקיד ריכח עליהו וכן דרשו
 חנה גומל יפרש חס לשני חסל וסוכחו כשועתא חנה חנה

הוא אלהים מדקדק עם בניו כחוט השני פי' נשפחה כח
הוא כניבו הם הדיוקים ההולכים אחריו רבי חזמיה אמר
נפרץ כבוד קדושי רכה וזרח על כל בניו ואף הניבא
הקנה וותרן יותרו מעיו שנה הנור תמים פעלו כי כל
המעט הו' שחולל בר כהמני ממי דכתיב חרף אפים ולס
חרף חף אפים לדיוקים ולרשעים פי' מרח על כל בניו
ל אימות משפטים עליהם ונתן לו ד על פשעם וותרו
וינוצקו חיווי חף משפט מחרף ומעין מליפדע : אפים
משפט שני רבויים של טובה וז של רעה לדיוקים הלמלם שבר
לאלתר ולרשעים ליפרע מהם לאלתר . תורה חרף אפים
לדיוקים בפר עושיין פתח משפט לרשעים להאבידם מהע' לם
בנא והבא משפט לטובה ויל בשאין בוסן לעשות תשובה הוא
לרעה ובוסן לעשות תשובה הוא לטובה והאי פירוש הפסוק רק
הבוס ידעתי כלומר השגחתי לזקה בכס ויתר מכל משפחת
הקדמ' מפני כי ידעתי התב צעס ואשר ידעו בפס מנחם הן בעיני
במזכרתו והודיעתי כי את דרכיך ואדעך למען אהב הן בעיניך
וכן כתיב ידעתיך צעס וגם מנחת הן בעיני כן לקחתכם ידעתי
שמנחתם הן בעיני ויתר מכל המשפחות על כן חזקה עליכם
את כל עונותיכם עמון חסרון כמו כי יפקד חוסדך יחמר חוסדך
ולא כפקד ממונאים כלומר חסיר ואמשיט כל עונותיכם כי כן
אזל נוסח עון חוסף עון אחד חכף עבירות להכריע כף זכויות
וזה מדת הקנה לישדחל חמר מי חל כמון נוסח עון חוסף עון ח'
דחכף ועובר על פשע גם מעביר מהכף פשע למי לשאריו נחלת
כי כן פי' זל רה מאי מעמין חן העובות תחת כסא הכבוד כרי
בזכריו כף זכויות . וכן פי' מעביר ראשון ראשון מעביר מהכף
זשומטו פי' אכלי כסוק וכניבו נשפדה מאד חמר מבין מכלל
יופי הלהים הופיע חזיון שדח מקוס ידעו האלכים והכל יתו
בדקה בזכי היא מכלל יופי כי כל השלמות נכללות בה ומקוס

פוסק

חתן לכבודו • אלהים הופיע הודו ונבלה השגחתו תמידית
 חסם יבא חלתיכו ואל יחרם כלומר יבא תהוד חליה נמי הגולת
 במושגלה בסיני חסם לפגנו תחבל סכן כתיב ודבריו שמעתי מטוב
 חסם ומכיניו כשער אחד כי בקולית וברקו עליהם עלי ותי קול
 השוער הולך וחוק אחד • אמנם ר' אחא ביאר שהכה מדקדק עם
 יקו כחוש השער אמנם ומכיניו כשער אחד למה נהר ר' נחמא
 לנאר זה חפשו'א כג' • אמור קדושי רנה נאר תח על כל בניתי •
 גם ציר הפסוק סטבי וכמו ומכיניו כשער אחד הנה חללי בפסוק
 נבנינו נאר דרש ר' יחי' חסם לבדיקים כולכי אחריו סביב להנה
 אך זה דרש ור' יחי' דקר כי חסם לפניו תחבל ומכיניו הכל להנה
 על כן ביארנו הפסוק • יערן בסנה ועדת הבדיקים שהם קדושים
 והוא כורה על כל סביבי' הקדושי המולח על עקמו • ית ידבר במו
 שינן מפסוק ומכיניו השערה אחד וכן דרשו' אל ירושלמי אף אחא
 ומכיניו כשערה אחד מדקדק עמהם כחוש השערה חר' יוכי לא
 מן העם הזה חלל גורה על כל סביבו כורה הוא מן הקרובים
 יותר מן הרחוקים ופי' פסוק חל נערץ בשם חמר לעיל מיניה
 חס יערך ליו ידמות ליו בבני חללים בלומר סחן לו ערך
 יערן בסנה קדושים רנה עערכה רנה הוא כנ

יערן בסנה קדושים רנה עערכה רנה הוא כנ
 ידעת הול' אבי' הקדושים סחן ערך
 ידעו העומדים לכניו
 יעב חמר לכ

... רבו ישראל כמו הנדיקים שבהם ואל מכות ארבע
... ואלו ד' זקנים ובטלים משה אמר ויטבון ישראל
... יעקב אומתי שכמו בדרד כשיהיו כפיין יעקב מל
... ובטלה ומי יקום יעקב כי קטון הוא פירוש איך
... יעקב להיות כלם חסידים ויזכו לקותה ברכ והלא קטון
... יוכל לקבל עליו כל המצות וכתוב משה יי על זאת
... אלהים כי חף הכיבושים יזכו משה אמר ונגוים
... בא ירמיה ובטלה הלך להרגיפו ישראל
... עין אבות על בנים ויחזק ל בטלה ככש ההטות
... משה אמר והנה משה אמר והנה מן נגוים מה ישעיה
... גדול ובחו האובדי והטעם בחרו אל
... הוא כי בדין הקנה עושה ישראל לפני השורת
... לא יוסף לא לינלי איניש בליותו וחוכמי נתלת
... דרש שמת ביהוד דה קיד עליוה ונח
... וכן המרתג רהש בות יוסב
... חייבין דן חיבור איבעית חימה לעולם לא תישוד
... ואל תמבור בהמס למוד לחברים חן הקנה עושה
... דין דלח כתובנו קמת עושה
... דכתיב משפטיי החמ
... קרא דכתיב לעי
... חמור
... חמור

וידיד דבר אין לו עם אדם על פני הכבודו שיען יעקב על החלוקה
 יעקב רכבה בארץ יגן עליו ועל ארמו שתהיה מנורכת בדין
 ותירוש חף שתינו יערכו טל בזכות עין יעקב חס כן כתב ר' יצחק
 צעד יעקב הנקבר בארץ ייתברך הטל השני עת ס בטל הנורא
 אנלי מו' ששים כפיה יכטל חתיל וחות חת מו' זרה אך פי בטל
 הפך מ' ו' נורת אשה טכזי הכינה הרהיטו: תוכן לרעה הפסד
 לטובה כמות י' י' ו' יוקוס יעקב פי חטלי הארץ מתברכת ס
 עין יעקב עליה כשכלס בעין יעקב ועצום שדורו הששים רחח
 צוטי כלה לחכול את עשב הארץ וחומר י' חלבים סלח נח מ' יוקוס
 יעקב כלומר מה תאמר ליעקב כשיקם חידך תתגל מחטבי קטין
 הוא ודבר קטון הוא חליו חס תכלח לכבודו כחם י' על וחת לח
 עהיה אמר י' לח תהיה שגובי יאכלו עשב השדה והמטיף עוש כח
 דרמי י' חלבים והמה קורח לרוב כחם י' חלבים ותכלח את פהום
 דבה ויכלה את החלק רמוז לעצבות הנשמים ועם זה חוס השמש
 תאכל תהום רבה י' כי בעטרת נשמים יבשו הנחרות ויכלה את
 החלק י' ונשמות ישרפון כיריות האדמה ועשבים והומר י' חלבים חל
 נח מ' יוקוס יעקב כי קטון הוא כחם י' על וחת נח חוס לח תהיה
 כפל י' כי מפני יעקב תתברך הארץ בדין ותירוש י' פשה נכזי
 בלה לחכול עשב הארץ אחד מה תחת ליעקב כזי חטני עין יעקב
 הנקבר בארץ יתברך ירחל חף שתינו יערכו טל כשהיה עבדות
 הנשמים ושהפת הפירות והעשבים ויוכס הנהרות אחר מה תחמר
 ליעקב בעבור עין יעקב הנקבר בארץ ירבה דגן ותירוש וכן
 שומר למו הדכיהל קבר ראשונה בעבר הנהר אשר נטוסן והחלק
 יהיה היה יתברך לרגלו נטו מקומו לעבר האחר וחדר נחמו
 לקברו כחמש הנטר לחטון יתברכו שני העצמים וכן בעבור עין
 קב י' חף שתינו שב ליעקב כזמנו יעקב חקוק כלבנה ילכך כפל
 יוקוס יעקב לכתל הפרו' הנאכלו מחמו וחלמיני וכחם י' נח על
 כי עמוס בטל הנורה נשה אמר ונמיס ההם לח תרמיס

ירמיה

וכן נרכו חסה נקדלו שבו רבין פהבזר תפל תני ויהלך נר כגו
החברל יח פסל העולם ויתברך ביום וישראל חול יצאת
 קר וילעזר ויחי דכתיב ונברכו נך כל רשע
 האדמה אתה הקמה לאברהם שתי כריכות טונות יש לי להנרך
 אהך פי כמו ונברך הנסן רות היוחכיה ונעמה העמונית חיה
 של רחבעם טיבחי ונמכה כמה וולכי כדקיים נחור יש כל ונשכחות
 האדמה הכי ונשכחות הדורות נח ויהי ויתברכות הלח בשביל
 וישראל ויתברכו ויברך כל נוי הארץ חבילי ונשכחות הנחיות
 הנליות ונשכחות חונן ויתברכות לא בשביל ישראל של הערתי
 ציים נשאו עטת ויתברכתי חובותם ונתיב אהרתי חך ערת
 תקחי ויזכר והא לאברהם ויזכר ויברך וי קללך אהר ונברכו
 נך כל ונשכחות האדמה ונשכחות לך ונכונ ונברכו בו כל
 נוי הארץ ונשכחות ויחי ונברכה היה יסיה לני גדול ועמם
 ונברכו בו כל נוי הארץ הנה ונשכחות לא כנשכרות הנברכה
 צננים הנח הככר לחי הילעזר נברכו נך בתי כריכות
 טונות יש לי להנרך ונך פי חך ויזכר ונברכו נך כל ונשכחות
 האדמה לומר תהא כהצדק כיון לובן ונשכחות חן להולד
 תבסן חך ויתברכו בו לכן פי הילעזר בתי נחמה ונברכות לשון
 כריכה ויזכר ונשכחות לשון כרם כל ונשכחות הדורות האדמה
 חונן ויתברכות הלח בשביל ישראל ונשכחות האדמה
 נשכחות נחמה וכל נוי הארץ נשכחות הנחיות ויהי כתיב
 איי הנשים וכן אהר נשניה הוי ונשכחות חבל היסנו כדתיים ונשכחות
 הילעזר נן הכינתי הכי חלעזר הנור נברכת האמות חיה בשביל
 ישראל ונח ויזכר נן חבינה שכי ונשכחות האמות הכל בשביל
 וישראל הנח והנשכחות הנח להם נשכחות ישראל ולכן נברכו ויזכר
 נשכחות הנח חיה כתיב הנרך לארץ ישראל ונשכחות לא כתי
 הנרך לארץ אשר אהרמה פי ויזכר וישראל ויתברכות
 כל ויתברכות ונשכחות האמות לייבר ישראל הנור נשכחות לומר

אברהם נשם פירש דמון העם כשאנו פנחה ית-וליט
 מו-יחזמוס הגדלות האנושות לשבת היות בחזר-חנן
 הנוביס היתה לראש פנה החברתי חזיתה ששם העם
 לקיים לקיים ולמכור מבלי עונף נכדו כדירה יחתי חיה
 מתוך יסודם הם תוך העיר כל אחד נבייתו נכדו פרים מבלתי-י-
 טחא תאמה ונשי הם בקרנה כי תצארת חדם לשבת בית האמה
 כדיתה ישכמו נעליה חמר מחין יושב אמרתי תירחי חותי כחצר
 תחתי קחתי גדולה בתחזית תקחי מוסר ולא יכרת מעונה החת
 הם קכו מעין ידום לא יכרת ולא יפסק כל אשר קדמתי עליה
 הם לעותם תקחי מוסר הם לרשם לא תוסרו וכל זה לא עוד
 לוחקם השכיח והחיותם כל עלילותם לא הכיחודש שלח עשו-
 דכעולה הוחת בוחנת כמו בזכותה ולא כפרע לינו לא בחנה
 ל-עם לכל העולם וכן חמר מזה כדון מרחיב נד פי לנעלה
 תדחה ושדש מוכה וקרבה לכל העולם :

דתברר איש שלטתיה לפת יחזומתי שחמל וחמר העולם חן
 וסחל חתים חל סנהדרין חים לקים חמי כתיבם
 פור ופסח חרם וולדת יחזומי שחין עם מומס יכתיב חו ילבג
 כחל פסח יתרון לשון חלם כי כפן עובדת חרם ונחלים בערבה
 חן כינד שוחטים בתחמר ויתר חסון שולח חמי כתיב בלע החות
 למה שחמים יחיו לא ימותו וחתה יי חללים דמעה מעל פה
 פנים וכתוב כי הנער קן חתה פנה ימות פירוש חלמה חתים חלח
 כצימות קן ק יחמר חות כער ולא יחיה עם של יחיים לא קצית
 כחן בישחל כחן בחומות העולם וחומות העולם חתי בני חום
 חן דתוב כחורע חרים כחכם ונתי כדח חכמים ובורח חת
 דח סדח חתי כתיב וחתה חלבם יכוסה חתה חתה חתה חתה
 חורם חתה יי חלק יי בחות וכתוב חתי חות חתה חתה
 החת חתה חתה יחיה חתים כחור חתה חתה חתה חתה
 כחן חתה חתה חתה חתה חתה חתה חתה חתה חתה חתה

קלגרה כחוד החמה ולעתיד לבא וחפרה הלכנה חרב נגהם
 פדוקים ולשמואל דחמר חין בין השולם הזה לזאת החסות קל
 שצמד הלכיות לה לקיים כחן במחנה כדוקים כחן במחנה שכיר
 קיחם חודי וחדיו לשולם הכח חלה במחנה שכירה וחפרה הלכנה
 מויו השכינה במחנה כדוקים כחוד החמה תר חנוחיות וחחיות
 יצל מיתה באחד והיום באחד כדרך שעולם טוהג אל מחנתו
 ואכזבא רפת מה מחיבה ורשמה באחד חף מיתה וחסים באחד אכחן
 לתחיית המתים הסלח מרום לקים קסל שבי פסוק עור וכסח
 הרה בתחיית המתים ויהלח לה דבר רחן בקיפון הנלויות עשרת
 השבטים כי רב הגלות ננסון חנוד הנני מניח חותם מחרץ נסון
 וקננתים מירכתי חרץ גם עור ובסח הרה ואלדת כלכך ינחו
 נכחת אפילו העור והבסח וההר והיולדת שיהיו גם ילכו לחטם
 ולא יכשלו בהליכתם והמשך בבני ינחו ובתחנינים אובלים
 זולכס חל כחלי מים כדרך ישר לחיובאלוב ביי הית לישרש לחב
 חפרים ככורי הוא חכ מעשרת השבטים דבר וקחו והלכו כחיל
 גסח כי נקענו במדבר מוסגם הוא לשבטים מהגלות סיכס סיים
 שהיו יי יאובין ובחננו גבריה חך הגלילת דבר מהמתים שיהיה
 ח מהשבטים מהגלות גם עור ובסח הרה וולדת יחדיו כלומר
 י נשינם מהגלות יחיו עם מוחם והבסוק האחר האר שיהלג
 בסח ותירץ עומדים בחומם כלומר כשפני מחרץ שבטים בחומם
 תרפאום נבוחם לחרץ ישראל וכמחא ריש לקים רמי משינו
 וזה ועולא רמי מהתחיה בלב החיות לנחשהחיים שוחת לח
 ותו ומחה יי חלהים דמעה מעל חל פנים והרבת עמי יכור
 כל כל החרץ כי יי דבר וקנה הסקס חזר רמל חל פחד הישב
 סך לבח התחיה ככו חמר הקכה בלב והשחית הדעת החיורת
 מית הוא לנח ושלח יחיו המתים השחית הדעת החיה והגלי
 הבסוק בלב החיות לנחח ואפילו לכי זה הסה ימבחו מים צבת
 חויה לא ימותו ושלח ומחה יי חלהים דמעה מעל כל פנים

פדיון אדם לא ימותו לא יבנו • אך טעמו אכלי שהנכוסים עתה
 מות כניהם וכל צדקהם מקדוניהם • כי ימחה הדמעה כי יחז
 ינו סיכני עשר • ולכך חזר מעל כל בניסוח חרפת עמו ויכיר
 על כל הארץ כי ברחות כל עמי הארץ תחית התמים לחיות
 עוד חרפה בניס בי ער עתה היו חרפה כי לית ברומי ועיר ולית
 ללא בישראל • חס כן כתבאר שלא ימותו וההפך יראה כי הכצר
 מן ק חכה יחית אס כן מאי ותירץ כחן בישראל בלב המית שלא
 ימות כלל וחזרונבן מאה שנה ימות יחומית העולם וחומר חני
 צמחוד קרח הקדק עולת בן מאה יום תכחמו העולם וזה המפני
 כי כפסוק דלעיל חזר ונליתי בירושלם וששתי בעמי ולא ישמענה
 עוד קול בני וקול זעקה חכמי בי לא ימותו והתאריך לחיהיה משם
 עוד של ימים וזקן אשר לא ימלא חת ימיו כי הנער בן מאה וכו'
 כי לא חזר לא יהיה בה עול ימים וזקן חלא חזר לא יהיה משם
 עוד ולכן הקדק כחן באומית כלומר מהמאמרים שם ולכן יתיישב
 היטב וחומות העולם מתי בעו התם לחיכרום וסודמים ונחמח
 ג למית חר שהחצמים שם לא ימנח חיש שלא ימלא ימיו וישראל
 יהיו לעולם וזה פי כפנה אכלי להברי עולת • ורב חסדא רמי
 אחרתה הלכנה ובוטה החמה כאשר ימלך • בהר צין ובירושלים •
 ונגד זקני כבוד • משמע שתהיה כהה • וכתב ויהיה חזר הלכנה
 כהור החמה ולא נמנח לתרץ כחן לישראל כחן לחומות העולם כי
 שניהם בישראל כאמרונך והיה חזר הלכנה כהור החמה בעולם
 הוא לימית החיטית • וחפרה הלכנה לעולם הפח מרוב כנהם של
 כדוקים • והכלי תחפר הלכנה ותבנא החמה כי הם ככני החומות
 חמה חחדום ולכנה יישמעאל והיו עומרים להם וחו יבשו כאשר
 ימלך • כחיות כהר צין ובירושלים • ורהיה לפירושי כי כפסוק
 דלעיל חגיגה חזר והיה ביום ההוא יפקוד • על כנה החודם
 במהם כנה החודם הם הולחכים ושדי מעלה ועומרים כל אחד
 ואחד לחומות יבשו כאשר ימלך • בהר צין גס יבשו כי כחו

מגדל כבוד וקני ציון וירושלם כי השטימו ביהוה וירושלם עם
שדפרם וזכא ותבה שרין ענוה לכנדי ויורם ויורח חור הלכה
הכלי רמו הוח שביון הנחולה לח יטרכו שדחל חלו לחלו יליו
לעם אחר וקמסיל זה ללכנה הוחקבלת חורה מהפמש ונחלה
תהיה חורה כחור ההמה שלח תקבל חור עוולתם יחור הרמה
יהיה שבעתים כחור שבעת היווס פי הכלי כחור שמש בשעת
יוני ברחשית ויום המנוה ולכן הימים כהן הידיעה וזש ר"ל
מנינה חר חלעור חור שדח הקרה ביו ראשן חדס טכה ומכיו
בו חסוף העולם ועד סופו וכיון שנסתכל בחכמי דור המבול
זהפלגה רחה שיתעשה מקולקלין עמה ועמו מהם שנחת וירכע
מחשעים חורס ורוע רחה תשבר לחו נכוו לכדיקים לעתיד לנהי
שכ ורח אלהים חת החור כי טוב וחין טוב חלח כדיקים שכ החת
כדיק כי טוב וכיון שרחה חור נכוו לכדיקים חיד שמת שנת חור
כדיקן ישנח וחת הטנולה במנחת כנו בזכות חשר כי כן תרצה
חיות לחה חמוב חשרי כי חשרו כינו כי זה החשר הנח ח הנלכה
לקומתנו שנוכה לרחות משיח כדקמונו יר לתחיה כהפ'

וחיומתין כבלתי יקומין הקיבו ורננו שיכנו עבר

כי טל חורית עליך וחרן רכחיס תשיל

לחיי עולם חמון כן ירעה יי

בתהרה כיונינו

חכיר:

צדק על הרבקות להתבטח בהרר יחזרה נתן וזל

חלק יי' עמו יעקב חבל נחלתו בזורר צפו
לברכש דלח ליערב בילמ דיליה בשל

י' דהא קדישא והא מסאבא . מה בין ישראל לגוי דבד מית מסאב
בכל ביתא . ונני לח מסאב לאחוריו . מיט ישראל בד מית כל
קדישו דמאריה איתעבירן מינה איעביר מינה דוחא קדישא
ואשתאר גופא מסאבא אבל גוי בחייהו מסאב בילמ דיליה מסאב
דוחא דיליה מסאב וננין דמסאבא חלין שרייתן ביה מסאבא הוא
בכולא וחסוד לוקרב בהדיה . כיון דמית כפוק מיניה כל חלין
מסאבין אישתאר גופא כלל מסאבא לאיכתאבא וואעב דגופא
דלחון בין בחייהו בין במותהו מסאב אבל בחייהו בכל מסאבין
משתכחין גביהו מסאבין למאן דיקרב בהו כדכפוק מיניהו לא
כיל לסאבא לאחריס . הרבוב הזה יחלק לשנים . א' בביאור
המשא שיש בימינו לבין אלהינו יחס ברופי' בפי פשט הפסוק וכפי
המדרש . ב' שהעומדים לסלק ההצטרפות ולפרק החיבור
להתרחק ממנו . וגם הוא בביאור מרחיק עצמו וזה עובר ובשני
שני גס הוא כב יכול מדה במדה כיהכל במשפט כדנרי פכוס
דכי עקיבא . בחלק א' אומר שהמשאים מצארים שנימינו
לבין אלהינו יחס ברופי' ופי' הפסוק למען לא ימנא בו כפל
השמות הוא כי יי' חלק כלומר כי בעתו חלק מהקבה כמו ביש
בנן חלק בחביו וואמו כי ג' שותפין יש לאדם אביו ואמו והקבה .
ובן יעקב הוא חבל נחלתו . וטעם זה הוא כי הכשמה היא חלק
אלהי' כב יכול . וראה לפירושי כי כן אחר הפייט אנו כיון
אתה אבינו אנו עבדיך ואתה אדננו אנו נחלתך ואתה חלקם
כלומר אתה חלק ממנו וכל אלה מהמצטרפים ועל כן לא ליערב
בילמא דיליה בשלגוי כי חלק מיי' עמו ואין יחס ברופי' לו עמו

ובעמים

מעשים יקרא התקרבות בין ישראל לבנוני ובענין קרב
 הקורבנים הלוי שחן התקרבותו ובענין חן מישראל וזה
 בחומות כי הם מקורבנים חליועם וי וסמו קרבן עליבם חל
 ישראל וחולם לח כדבק הליבם ולא כדבקו בו שנתנו יי כדד
 ונביאור כי נולח ישראל חלק חלבו המר בנזב מן חל
 בעשה חרם חכה כד ברם עלמה נרא תלת חומין דהלח
 השתכלל עלמה שמיא מים וחרעם יונח קמיה קרב לשמיא
 יהי חור יונח תמיכה קרב לחייה יהי קריע בתוך המים ויהי
 מנדל כין מים למים בונח תליתיה קרב לחרעם יקו המים
 ויחמר הליבם תרשא הקרן דשא עשב ויצן וכו' ביומא רביעיה
 קרב לשמיא יהי חררת ברקיע השמים ברחם חונניה קרב
 למים ישראלים ביומא שתייה קרב לחרעם תענו הקרן
 בשם חיה בהתהוומם הו זמין למוכריה חור קרה נבייה
 דחור יעוד לחפרי לח חוכין בלחודיכין חלחיק חנה עמכין
 דה' בעשה חדש נפת יחא דלכין דלח יתקיים ונפתח ילי
 דיתקיים בקו יחוס כן הית חלק ארני כוכן חורו חכמי החמת
 בלגושי דפתקי ונחה גבר דהוי דפתקא דחודייתת בירו דפתקי
 כרתקי שבתוכם יושני הכסבים והנביאים דהוינוק ללבוש
 לרשם כדח תתקך כחנה מותס ותיבנו כמו לבוש ושלרה
 חור נד חליות נפת חרם ולכן חלפין דמה הנשם וימר
 ס' ח חור אהי חקערה חטוב יושני שמי והגויה בתילה נפתלת
 כחזיקה שחבת חורה והכוונת יחד נפתלת כל הזית חורה
 וימר חבני החמת הכמה חננש חכין שני הכרובים בעשה חרון
 דחין השעלה והכבוד דחיון השלהבת וקדש קדשים ושני
 חלקי החקדש דחיו החתשט מהשלהבת ועל פני הסוד הזה כנרא
 הדרש הנה חנלי לעד כי דחוי חנוק לנרתק והנשם לכפין
 שישם בתוכו דחוי חנוק ללבוש לבשם חו דחוי חנוק לחזקה
 שוקבת החור האהי יבלש לדחום חחד כחיוני וכן חמר חממי

החיות רשמי אמר יהוה עת יקרא חבל עת יקרא פי הוא סנה לכלם
וקודם נמעלה להם . סתיוח הכל סתיוח פרום פי הוא סתום
כל איתפרים מכולה ולא פרום דהו כולח ביה
מתבקין והו מתדבק בכלה . פי הוא כדל מכל חין דמין
לחד מכל הכחזים עמו ולא כדל מכל הכחזים מתדבקין בו
הו מתדבק בכל הכחזים ממו כשלהבת קשורה בנחלת .

ויעם הדמיוס החלה חחד הו . ויה חכלי בו בכל חכב ממו
יס לבוב הרכבות ח' הרכבה המוניית כיהד איכית מתמונס
וחד ויעשה מהס יונג מיוחד . ב' הרכבה שכניית בחבר שהו
מרכב ויעבמות שהס קרים ויכשים ויזענבים קרי ולחיס ומשד
חכולח וכלח מהס עומד בעממולח שיתמונו . חסכן הכה חבור
ככפס בגוף חיו הרכבה מוניית אך הרכבה שכניית כסבין חיונו
מתמונו עם כדתקו חבל חל עליו . וכן הלבוש על הגוף . וכן
האזה האהיו חל על האבוקה והשתילה . וכן השלהבת בנחלת .
וכהפרדה מהגוף תשוב הרוח חל החלשים . אשר כתנה כדברי
אניגול והיתה כשח חכמי כחורה ככחור החיים חתי .

ולכן גס הפילוסופים חעש שחמרים שאין כפס האדם באה
מעלה הראשית בלי חכמי כי חוך תבא מניעה לגשמים
החורכבים המתים מהסבה היותר פשוטה חלא מהשכל הפועל
לחטה מחמיש גלגל לבנה . ואס בענש השכלים הנכרדים חין
בס שוס פירוד חלא בערך עלה ועלול מהלוי חס כפס חחד תבא
מסנה ראשונה חומשכל הפועל . כי הו פשוט מכל וכל כסנת
הראשית . חלא שהעלה הראשונה עלה לכלס באין תכלית
לחבתו . ומו ישחלס חוך יוכל להיות חבור דבר שאין לו
חאס כלל ככפס עם הגוף וכאשר יוכה חחד הכפס תרניש בהכחיה
וכן בכל עכיוכי הגוף . וחוך חחלאך כפס לגלגלי . אך בהכרח יש
חאט ודבר שיחבר החמר והכורה . וגס כי האדם מרניש ההכחות
חאל השמיים באמצעו הכפס . מ' חיתבשר לה שתפסד ותכרת

צוה ושמאמר כי בהחתיך אשר תחתך ותפסה נס היו לח בלה
 ולח חלק מיונה כי חנה חלקים שתכל להחלק ושוכל חנה
 מיונעם לבלותה בי חונה נתכלייה כי היו חלקה להיו שם
 בחנה חנו בניך וחתה חביו כוים לו חלק בני כחכ בנינו וקח
 שיש לבן חלק מחביו מנה המנה כן יש בני ילק מהמנה
 הכורה שהיו ממנו ולכן נקרתו ישראל בני למקום בני חס
 ליי חלויכם חלה הוא חנוך קנה ולכן אמר הכתוב בני בברי
 ישראל ותיית יחל עשו הכבוד כי יבא ראשונה חנה חלוי לנגן
 בתכלית הדיוק חנה בני בכורו ולח חנה בני ישראל הבכור כי
 בזה היה לבנותיהם לעמוד ולתתיהן חנה בכורו הוא בכור חלוי
 זה מפני כי טיבת יעקב ראשונה כחול משל לשעבודת
 ככנס ראשון יבא חרוון ומפני כי ים חנה ויבית הלה
 הוכן לקבל הטובה והחלק האלהי כמחזה הכן יעקב הבכור
 ראשון בכור לוית מנה הכורה הנחלת לו ראשונה ולכן קראו
 בני בכוריו חן עשו בכור היה לחביו לענין הירושפה לח חכל
 לבכר זולת היונה ראשון ולכן אמר חני בני בכור עשו ולא בכור
 בתה ומפני כי החנה מיעשה הטובה מהחב עוכן לקבל הקנינים
 המדומים קראו פטר ראש בכר לחביו לי רש פי שנים וגם יש לו
 יתרון ליונה ראשון וכי הכרה מיעקב מוכנת לקבל הקנינים
 הדומים והנכתיים קראו ישראל בכור להקרה וגם יש לו יתרון
 על חני ולכן חלוי לח דרג יעקב מעשו שיוכר לו הבכרה
 כשהחך חנה ויכרה בכור חן כי היה בדעת יעקב לירשנה את
 זה כיון זה ושתל הבכורה המיוחדת לו לענין כי שנים בירושפת
 חניהם כי בכרת הקנינים הדומים אשר ליעקב ינה שרת על
 חזיו לח הכרך יעקב לקומתה כי חלוי היתה מנה בכור הפירה
 הנחלת לו מהחלק האלהי לכן נדקו דברו עשו בהמר חנו
 הולך למות ולמה זה לי בכורה בככני חנו כי לו כיוון קיר שת
 הקנינים הדומים הנכתיים חן תשובת עשו הונכת בחנה לך

לח ת

למה נבחרו ליהי אחר הזות אף בבר דיע עשו בוראי אפיק
אין והשפעתהם רק ברוחם ולא רשם למחבר כי היה הולך
חיות ומה יועיל והקטיונים הירדמים אחרי חיות וישראל
אזניות כי החלק האלהי חל עליו ראשונה כי מוצר ראשון ועשו
אין על כן יוצא ראשונה כמשל השופרת וזה חבלי דרש
החיה וההנטרפות שבינינו לבין אלהים הוא אם רשד שאם
בין וחתה אבינו אם מנדי שאמו עכדין וחתה אבינו אם
מנדי שאמו עכדין וחתה רועמו ג חלה גדופים הם מפני כי יש
דחמו כנתיים וחכמים שלמי העיין והשליון החלק האלהי אשר
בו הם נתיים אלהי הוא אביהם ולחסידיהם חבאי מעשה אמר
הנו עכדין ומטרדין לעשות חנוניתך ולבתן העם אימי חנו
התקן המשלים לבח וחתה רועמו דכתיב וחתה נחמי בתן
מדעיתי ולרמוז לשלשתם הוביף חמו כחלקך וחתה חלקם
לשלמים חכמה העיין כלומר כמו חלק מחנוית ולכת החסידים
אמר חמו כרמך וחתה מוטרו כי כרסו כנחות בית ישראל וכמו
שהכרם לעבוד אדמו כן כדרכת פרו הגופן בעבודת אלהים כי
היא ראשונה לכל הכרכות ולכן נקרא הגופן משמח אלהי וחכמים
אלהינו העם שהם בלי ידיעה וכלי מעש אמר חמו מלאי עון וחתה
החלה לחיים כי ההנטרפות רבנו כינו לבין אלהינו וכן חיה
וחל כל אשר יקרא בשם יי יחלע כלומר כל אשר יאמר ליו חמי
יחלע אף מחוייב כי גם ייקראו שם וזהו כיון תהיה פלטה
חמור ונכסידים אשר י קדשו וכן גם כן הודעו ימנח הן
בבינו והחל הודיעני וחדעך למען אמנח הן בעיניך וגם הודע
אנולו לכן לפכני אמר ידעתך בשם וגם מנחת הן בעיני אם כן
ואז שאתמומן המטרף לחוי שנתבק בו ללכת כדרכו ושלת
בסוף החסיד ונתפרד מחמוחו חמר הילכו שנים יחדו בלתי
חסד עתה כי הנה דחקיך יאחדו ולכן חסיד לערב בלתי
דעת בשל גוי ולכן חבלי אחרי מות לחמן חמר וגם המלך וכל

והוא צבונכי גדול. ובחן ליה וקדש ליה צדק וכלה כבוד ביה
קדש ייברך אנשלוס יחד אנלי הטעם צדכי גדול לשתי רע
א נמות אמנוב ואנשלוס כרח וילך אל גשור דחיצר צד
דיליה דשל גוי כי בלח דיליה טהקנה. ושל גוי לחו דיליה
ולכך אסור גס לעשות כמעשיו חמר הושע אל תחמא ישראל
ציל בעמים. ולכן חס תותירו חס בצדקם יבולך לחוקם
חס יתעבדו בגוים יעשו כמעשיהם. אנלי לכך חמר הושע
ועמי תלוחס לחשובתי הנה נוספת כיה המגביהי החסיל
קלומר הם עלשתי המעושים חס לחמונה כמעשה הגוים לעל
וחל על יקראוהו. והם יקראו לחל עליון וחד מערבים הכל
יחד. כמו שאנו רוחים בדורכו זה חסר שמוחת טעמה ושבנו לבת
המונרים כשבשים בשמי יתובסם העו יחד לח ירוסם לח יתירו
להנדיל בין קדש לעמא לח יחממוהו להנדילו. וכמו שהם
פוסחים על שתי המעשים מצד ההטעמות וס אחי צוהתי יחד
אתך אפרים לתתם ביד האויב. וזה חסר ישראל חסר
והניל פסוח והחליט. וזה חסר שתי החלקות החלה. וזה
פוסח איד אתך כאדמה ופבוים שבהם עבני שמה תלוי
לחשובה עובד עו. או חונק ואטיך כי כהך עלי לבי יחד
כחמו כחומי. והמשך לח חעשה חרון חסי כי כחמו כחומי לח
חשוב לשחת אפרים כי חל חבי צבור שיכנסו רחמיית כעבי
ולא חיס שכשיכנס לח ירחם. כקרבך קדוש עם היונק פוסח לח
בר היחס הנרפוי שביטוי. ולא חסר בעיר חעם שלח חס
בעיר ירושלם לח וזה חסר חקוה הקדושה ופר לו צדקה בין שנת יי
מכיון ישאג ומירושלם יתן קילו כי קול חכמת כוונה חוי לו
שהחברתי את בתי וגם חכמי ההטעמו וכ שחל חעם שבעמם
בין האומות ושנה את טעמו חרוי חו כשחל לכל דבר. קדש
קדושין וניטונט. כי לח נפרד ההטעמות ונסונו לח תוכנה
דעותיו אשר עשה חמר כעלע ישראל עתה חו בגוים כלומר חף

דנבל

מכלל ורומע בגוים הוא ככלי אין הפך בו כלומר שחינו מקבל
עומד בפני שחין עליו תורת כלי שחינו מקבל עומדה ונתן
עם למה לא יקבלו עומדה כיהיה עלוהשור ונלו פרח בודד לו
לח מתערבו בגוים דלח ליערבו בילח דידהון בשל גוי ולח
התחננוס חפרים התחננוס חכמות יי לכונס כיינתנו
בגוים ונטמעו בחינו עתה חקבנס ויחלו מעט ממשה מלך שרים
חגו חל לח יכבדו עליהם עיל כי התנו תמיד חכמת הנורא
וכן חלל הכותן עליו עול תרה פוקין ממנו עול מלכות ועול
דרך ארץ וזה הפך פי המפרשים ורחה עונס ההטרפות שח
להתפרד כי כן חמר יחוקחל כי החמרוניה כגוים חי חני נחם
יהעילה על רחמס היה לח תהיה כי ביד חוקה חמשול עליכם
ונס הוא ית להחליפס בחומה חחרת חח כי חסר השמי עומדים
לפני כן יעמוד זרעכם ושחכם וכן כתפלת יחוקחל מפני חוק
ההטרפות גל חסלס כי תתחל לחשול מעל חמר כה חמר יי
כחיות וחת ירושלס פירש סיגיה ישר ויחם מורה שלמותה כגור
משלמות בתוך הגוים בחיקלים הרביעי הקרוב לשוני חכל
החיקלימים ופבינה יישב לח הרים חוים חו מדנד שיסמו חונה
הישר ועכו ותמר כתחשפנין הגוים וחת סקוטי מן החרבות
חמר כביביתיה חיומנו ורי כדרך חך חכלי החליפה חשפני
שבתתי לה להיות חונה ישר ולח בהכנה לחוג ההרץ הקרובה
חליה שזה מפני השכנה לח השתנתה לחוג חחר ולח תחשוב
שחמה בזה חונה לח הכיתה ידוע לח בן בחשפני חחכו ונס חני
לח חחיל ונס חחי חגרעפי רדק חגרע מכבדה חך חכלי פני
נס לי לעממי הרעו כי חגרע עכמי כשיסרחל חוטחיס מתישין
כחוסל חקוס כביכול שח כור ילדך חשי נס הס חרעין חותי כו
כסהס גולן חין כסחונשמו שלמים כח כייד על כסיה ובהחחת
זרע עמלק יי כוכן למשפע כסהו וכי חבור ליערב טילחך חליה
כשגוי חכניכ לוי חלק חציו חמד הנשמה שהיח עכס חלהיי

ולכן

ולכן אין לערב הטעור בטחח . כן חבילו בנחמים ובנת כרמך
 זשךך לא תורע כלחי בהמתך לא תרביע כל איס מחבר קציריך
 והנה הרמב"ם ז"ל פלו חב נתן טעם בחיבור הכלאים כן גם בפר
 דרכי החמורין בנטיעה והדרכה פשוטות מנומית התביתו לעמך
 כז' ולעבוד הכבדים והחולת כי היו טועים ומרביקים בשעת
 ידועית כפי החול בהיות השמש בחול בלוי ובעלות כספ פלגו
 ולהרחיקנו מן מעוז חכה הכלחי כי היה זה מביא לעו"ם האצטרו
 ההם לעבד תכבדו האלילי חונם הכלי כיון שחסור לנו
 ליערב גילתה דילך בשלנו חכמי כי בחכ' לחלק הקבה בהפרדו
 בני אדם ולגוהלונותין לנו להפך כחלתו לזרים כי אין לערב חלק
 יו עם חלק אחד אשר ישרים של מעלה חסר חלקי לכל העמים
 אלא שכל אחיזכה בחלקו אשר עלה לגורלו אשר חלק לו . כיו
 כן בעשבים והנחמים אין לך עשב לטוטה שאין לו חול מליטלה
 מכה איתו ואחר לעבד חסכן אין לערב עשב שחולת החושל
 עליה פלו בעשב שים לה חול אחר כי אין לשכית תפקיד כל אחד
 מהשרים כי נש המלחכים כל אחד מוניה על עבודתו ועל תשאו
 ועל שליחותו כי אין מלחך אחד עשה"ם שליחית נבדיל חמנה
 על החש מייחל על המים לא ישו אתת תפקידם . וכן בהרכבה
 וזה חבלי טעם חיסור כלחים והרכבה . חלק
 בנית ה שהמכלק ההטעמות יאמר החמור יתרחק יו גם הוא
 כפי יכול יתרחק ממנו בעשיו"ם שנת יחוק הוא כי הקנה הן חכה
 במדה כי הכל במשפט . הכה דחוק יחבדו . ונתייה הן בורח
 חס יום תעובדי ימים חבונך שיתחה בתחלת המעשה שמת
 פורענת מרובה . כשידוקק היטב יקיים מה שחמתו ויהי כי
 ביכמו לבורחמו דבוק כמו בחלק ח יאמר דחוק ומאנו"ם חת ונצו
 אתי יתרחק נש הוא יום ח נחא דוחק שבו"ם ב' יצט' . אך
 בשבו להתקרב לא יבזרך לשיב חלקך וימים כיו"ם ג' נש חא
 בחייה שיער וכן כתיב שובו אלי ושובה אליכם חכה צמיה
 חל

שכל מחקר יורה שהקיום וההכרח והצורך וההכרחיות וההכרחיות
 והחכמה הלאה שלהם מנה שלם ויפה חזון דבר שיהיה להם
 מכל שכל וזו היא הוועד והיה זה ומה המכונה והיה זה
 איש ויך והיה ככל יעשה חיות ונבטמים הכרחים הכלליים שהם
 היו מעבאן וסוף להם סנה כלל כמו שסלמה ילפת חס סקנים
 ארבעו יורה ויחזק שהלה הכרחיות אינן שהחיות במחקה עם
 החת שלה בתחלה לנו מחרבהו שיחזקן שיחזק כוונות יכוין ויכוין
 בורה ולכן כי לנו מפוסם כל מה שרונה לעשות עשה כדכונת
 וכפשו אותה וועש והוכיף דבי עקיבה על הכרושעם שהכל
 ברוננו למדנו חוכה שהכל כחשפע ולנו מחויקים תורת חרעה
 יכולק מעלנו טעות למה חדש העולם אז ולא קודם לו חחר
 וכפי כי זה חרוננו הקדום כמו שביחור פפוס ודבי עקיבה וכן
 צמלת צור חחר ישעיה מייען זאת על צור החשעירה שיורה
 לה נך יי סלהים נבחו יענה סכן נורה חבמתותין להדק סמרת
 אחר עכנו ספסר איך מוח עוד חזק תקין לדנו נרמנו כר עקיפת
 לוחק כר ייע כל ברונותותין אי שיספ על דברונעמה הכסוק
 חכלי לה חרונה חחר חלוי חחור ספיוני כח סעי בקהם לרוננו
 שחן העולם נקמה והכל חסך ל-תדי דבי עקיבה חחה יונג
 כל ברונותותין חרונות על הכרו חחר לעיל סייק חן יעדי
 חחר חיר לך חחדי לבד לח חחר חחר כל חחר חחר חחר חחר
 כחחר חר חכש נבר סכנו כל נעדי ויחחר חס סן ידע דבי
 כביחדס לעונן חו לרע חס יורה כדוק חירעס ומו ישימטלה
 יהיה זה שנור כמו שידענו ית ועם כל ידיעתו כפשו של כל ספסר
 הנדע חכלו חותה וועש כי ענה שרונה לעשות עשה כירעס
 כל חדס חתונה לוידיעתו לח תבטל טבע החשם עסכיות שחת
 מי שישיבנו וכפשו לח סב לבורה חלה לחי חכנו חכלו ית חלק
 שאחזנו נככל יזוכן ידיעתו חך חר כמו שנסכל מהותו כח
 יקיענו ומהותו חחר והיה כנה מיוקרת מתורתנו הקדושה

בכחם צדוק חלק אלהי אלהי ראוי לחלקם כי מצוה שלם כי מצוה
ויצדיק ישתנה מנו האיש השלם מוולתו בחדותיו ובשכלו כי
בלי שכל רשע יחיה אורו כי טוב הוא ומפכחו חזל דאתה שכינה
עמך נחמלא כל הבית אורכי וזע חמר דקרוי פה אף חבלי
בזיהבשעויעש להר כתי עשה למצריים כתי בכבודת העבדים
למדת בולדת הילדים ופסילוד בער פצדוקיה בוכה והיו
במשך אמתו ויחשכין היאורה ותחא אמתו כי טוב הוא שלח
היה בוכה כמדת הילדים ותבכנהו ב יראים ולא יכלה עוק
המבינו כי היה תמונס בלישמה כי הילדים השלמים הם שלמים
בחדותיהם ותכוניתיהם ושכלם מלידה וכו' וכן כח הזמר
החטא כי גם בחטא כח להשמר גם בו פה לה עובר לחטא
כאמר מה יתחונן אדם חינכר על חטאת שמתגבר לחטא
כאמר היו גבורים לשמות יין ועלבן המדישעיה קוי מושכי העין
בחבלי השוא ונעכות הענבל חטא פי זה חבלי כי מושכי העין
בחבלי האמת לא ינוכו כי היא חנה נרה בענינה כחמר שלדבר
אמר כתיבנה ולכן תזוכה אף חנה נכתה היא חבלה כי משכה
העץ בחבלי השוא כי כונה לכתש בחנות הצורה אחר לא תחכלו
עמנו והיה הוסיף ולא תפסו בעובבוכ הזה משכה העין כי דחפס
בכחם עליו ואמר כשם שלא מתה בתישע כד לח תמות בחבילה
ובנות הוא גדיל עשוי ושאר מן חבלים וחלנין א נתיח כי
בוח העץ למחבל ו כי האזה הוא לעינים ו נחמד העץ
להשכיל באלשתם משכה העין ולרמת לשלשתן חן הכניח
אציה היו באומרים לרע טוב הכנייה לכנסם טוב והוא רע
להשכלה עדין עדין חומרים רע באמרה כי נחמד העין
להשכל ב נחמד חזיה הוא לעינים חמר עץ הדעת שהוא
העץ שמים חסך לאור כחלף חם בלי עין ועץ ההשם פה חסך
שמים לחסך באמר כי תחזה הוא לעינים שמים עץ הדעת חמר
לענין עין החיים זהו האעין שמים למר כחמרה כי טוב העין
לחמרה

למחבר כל יהוה חר מחנות זכר אין כתבם מעשה הרבה נפש הרבה
 ואין קחוטח נענה תבכ שיחשא חין לכפלה כי יתחד כרעק
 האטות וחיו נסדע לחלתר בו בן חמר בווהר אשר יש צדיקים
 חניע חליהם כמעשה הרשעים לקיט להק ועבד צדיק דינאי
 ורשעים כחונטה הצדיקים מחרק להון חלן חלם יכרחן חלף
 דילמת יתרון חודיימו חנהון בני מעלי ינה חלי המחמד חוד
 חמרותי חמרות טהורות חל רמני להפלה חיד חוד סלמה
 הכל שבעה על החדן חסדים חסדים חסדים חסדים חסדים
 הרשעים יש רשעי וכו חיד חמר זה הכל חס הכל לחלית טוב
 כדברי חודר לכן כי הפרטה חלי וכן רחיתי רשעים קבורים
 וכו חיה חיו שיהו קבורים והם צאים ומחריכים ימים חס
 תחמה דילמת יתרון לחן ומחוס קדוש יהלכו לח חוד
 במקום קדוש יתלכו שיכורם בנה חליו חלם חמקום חיה חממו
 חבל דבר שנקדושה ויפועו חמין חס תחמה חליו חמקום חיה
 דילמת יתרון בני מעלי ויפתחו בעיר חסר כן עשו חסדים
 זכרם צעיר עשיר חסדים חממת ונדק חילת ינה חממה חילת
 יקונה חס בני מעלי כי כן בחליטע ויכן חליהם שרחה שרתו
 לחמנית רעה חחין לחלוחית חממה לח חסולה חודעם
 חרפה חסן כה יוכה וירא חיו חין חיש עתיד שיתגורר חס זה הכל
 חחר חלח יקונה חמם טובה חמה חונם קבורים חסר חין נעמה
 חת חרעה חממה חביב חסדם חממות רע חסר חוטא חממה
 רע חממת רע חמור שחול חממה חמקום חיו חיו חסן חסן חסן
 כי יודע חיו חסר יהיה טוב ליראי החללים חסר ירחו חלפתי
 וכו חל יהיה לרשע חל יחא חממו בן חמון מכלחא חיש חודר
 חנה לח חסין חל יחרק ימים חל חיו חממה חסר חרובים חל
 חל שחר חללק חל חל יחחר חממו חוסם חלל חן חל יהיה חל
 חחית חלל חסר חממו חל חלפתי החללים חל חס חממה
 חרמתי חלח יקונה חממו בני מעלי חק חס הכל נעשה על חמון

אשר יש כדוּקוֹת מוֹנֵי עוֹלָם כְּמַעֲשֵׂה הַחַשְׁמַיִם לְקִיּוֹם לְהַקֵּי וּלְעוֹבֵד
בְּהַקֵּי דְרֹחַ וְהַשְׁמַיִם כְּמַעֲשֵׂה הַכְּרוּקִי עוֹרֵךְ לְהוֹק דְּלֵמָּה יִתְעַקֵּן
לְהַדְרִיטוֹ וְלִמְעַלְמֵי חַמְדֵי שֶׁנֶּשֶׁם זֶה הַכֹּל שְׂמַעֲשֵׂה עַל הָאָרֶץ
בְּיִשְׂרָאֵל הֵם קִיּוּמֵם וְחַיּוּמֵם עַל הָאָרֶץ וְחִיּוּכָם הַתְּכַלִּית הַכְּסֻפָּה
כִּי הוּא לְמַעַלְמֵי הָאָרֶץ וְחִיּוּם הַכֹּל הֵךְ הַמַּעֲשֵׂה עַל הָאָרֶץ הַכֹּל
הוּא חֵן לְהַשְׁמִיחַ בּוֹ וְעַסְמֵם כְּדָק הַחֲמֵר עִם דְּכָוֵי-הַחֲמֵר
מִדְּהַתִּיּוֹם כִּי רָחוּ לְסוּב חֲלָי בְּעַסְמֵם יִכְחַלּוּ יְחִי הַשְׁלוֹם בְּדַבְרֵי
קִהְלַת זְכוּרֵי חַת בּוֹרֵךְ בְּיָמָיו בְּחַוּבֵי קָדִי עַד אֲשֶׁר לֹא יִכְחַלּוּ יְחִי
הַדְּבָרָה עִמּוֹ וְכֹחַ הַשְׁמֵם שְׁלֵה יִכְתְּרוּ וְלֹא יִשְׁקִיבוּ הַיּוֹמִים שְׂעֵפִית צֶם
דְּבָרָה וְלֹא יִתְרַחֵל לְמַי הַקְּבָה כִּי כֵן חֲמֵר וְקִרְבֵּי יְחִי שְׂרַחֵל לְחַת
וְקִרְבֵּי יְחִי מוֹדֵי כֵן קִרְבֵּי יְחִי זְכוּ בְּיָמָיו מֵיָת וְלֹא בְּרַעַץ חֲלָה
כִּי הַיּוֹק הַתְּמַר כֹּל יִתְרֵי עֵת קִרְבֵּן לְנִבְיָה שְׂבִיחַתָּה בְּלַח בְּהַתָּה
דְּלִיתִי יָחַד לֹא עֲבוֹד בִּיָּה וְנִבְיָה הֵךְ יְחִי דְּהַשְׁמִיטִית חֵיטְמֵרָן
דְּלִיתִי יְחִי דְּלֹא עֲבוֹד בִּיָּה עֲבוֹדָה חֵסֵן כֵּן יִרְס יִכְחַלּוּ יְחִי
שְׂעֵפִית פֶּהֶם דְּבָרָה וְלֹא יִתְרַחֵל לְכִי הַקְּבָה כֵּךְ יְחִי הַכְּרוּקִים
וְהַגִּישׁוּ שָׂמִים אֲשֶׁר תִּחְמַר חֵן לִי צֶהֱם-הַשְׁפָּךְ-הַחֵל בְּיָמָיו וְכִיּוֹם
בְּשֵׁלִי לִכֵּן חֲבָלֵי יִשְׁקֵנו הַיּוֹמִים שְׂבָהֶם חֲטָהֵת וְהַגִּישׁוּ צְשָׁבִילִם
שָׂמִים דְּבָרָה בְּשֵׁלִי וְיִשְׂרָאֵל-הַכֹּל כֹּחֵלֵת יִיבֵם חֲכָן לְהַכְחִילֵם
הַיָּה עֵלָּה וְיִמְחַדִּים בְּחֵרֵם לְעַם כְּחֵמֵר כִּי חֲלַק יִיבְעֵמֵי וְכֹל
כֵּן חֲמֵר לְמַרְעֵה לְכֵה-הַשְׁלַחֵךְ חֵל כְּרֵעֵה מֵלֶךְ עֲמֵרִים מֵלֶךְ קֶשֶׁה
עֵבֵרָה בְּכִי שְׂרַחֵל עֲנֵי תִי צְשִׁית הַמַּר כְּמַעֲשֵׂה חֲדָה הַקְּזִתְמוּ
מְחַמְרִים חֵימֵה קֶשֶׁה וְכִי שְׁלֵשׁ חֵלֵה הוֹקֵשׁ לְמַשֵּׁה הַמַּר שֵׁי חֲכָנִי
כִּי חֲלַךְ חֵל כְּרֵעֵה קֶשֶׁה וְכִי חֲוִיבֵי חַת בְּכִי שְׂרַחֵל עֲבָמֵת
יִבְשֵׁתִי עֲמַחְרִים חֵימֵה קֶשֶׁה וְהַשְׁמִיטֵי כִּי הַיָּה בְּגוֹךְ וְלֹא תִירַח
מְקַשֵּׁי פְרֵעֵה וְהַשְׁמִיטֵי חֵי חֲכָנִי בְּלִתְרֵךְ יִיבְעֵי שְׂרַחֵל כִּי
צִי לְהַתִּיב וְלִהְיוֹתִי וְיִיבְעֵי עֲמֵרִים תַּעֲבֵדָה חַת הַקְּלָהִים צֶל
הַהַר הַזֶּה וְיִיחַוֵּךְ עֲמֵרִים לִכֵּי תִיבְעֵת עֲמֵרִים תִּיבְחֵן לִי
וְלֹא תִשְׁעֵב שְׂבָחֵךְ וְתִהְיֶה לְהַיָּה לְךָ לְחַת

חלח

חלל בייחוד לבנותי ועל כן מנד ישראל משה ישיר לבג
 צעל חי ומנד פרעה התנין יסוב למשה סהנו בולח עיר מירי
 וכן מנד פרעה השלו ובריא הבא ידך חל חיקך ושבה יעורעת חשיב
 כמותי כן פרעה מנד ישראל בנות כמותים השב ידך חל חיקך
 ושבה בכשרה ומנד מפרים וני היחוד שבועתים נני יסובו להם
 לח ימותו לשתיים ולח להשקות החדמה וכן בנחלה החמדה
 שהיו כעין נחלה דהשונה כחור ביום ההוא הנה חלכונו זה יי
 קיימו לנו נילה וכשמה ביש צתו כלומר שירנו ילמי בהכבד
 וכל כתיב פי לח יראייהם יתו לבן הישך פי תנוח יי
 צהר הוה וכדום ונחש תחתיו כלומר כבוד יי השוכן צהר יחול
 כבוד כצד שירמוחל הדו בהבנת וזה פי נחש חללי לח כרדק צי
 תנוח יי וינתו בנים שיבועים ננו להלה בירושלם והנה
 כלושב לישראל של ימות המשיח כשיר וכן כנילה וכשמה
 בישועתו ייעוד לנו ייעדנו הנביא חור ולכן
 יחכה יי להנכס לח חור שאתם תחכו
 חלל הוא המכה לחן חותמי ילמי
 תשוב שיוחס זה לנמת
 חלולת רוחות
 ולכן ירום
 לרהמכ יתי
 יצן שיקיים היעוד
 הטוב הלוה במהרה ביימי
 חן כן יעשה יי

תם ונשלם ההלה לאל בורא עולם

צעבור תברכנו נפש נרוח כל נשר יום נקדש
 כרב ברב חשקה שוקקה לשתנו מימי נגדו
 נחלי דגם וחמאת ג' החבורים הלה קמנו ונתעורר
 להארות את בני ישראל הכתובים הבחיס גם מהתורה
 ונביא יורברי קרמוננו בשמירת כרלה המקדש
 והמאנוחר ראה זה חרש סמנו בתחלת
 הפסוקים סימני הקהפיטולי
 נמשכרית'אים על מקומו
 ינוח בשלום:

הורה

ג	ד	אנרא האשה כי טוב העץ	ו
כ	ד	ונברכו בך כל משפחות	ג
טו	ד	ויובא אותה והזונה וההמין בני	ה
יח	ד	וכברכו בכל גווי הארץ	יח
כה	ד	מכרה כיום את בכורתך לי	כה
שס	ס	הנה אנכי הולך למות	שס
כז	ד	אני בנך בכורך עשוי	כז
ל	ד	כפתולי אלקיים כפתלתי	ל
לד	ד	ויענו בני יעקב חס שכם	לד
לו	ד	ואבישמר את הדבר	לו
שס	ד	טרוף טורף יקבץ	שס
קצ	ד	הן ידק עמו	קצ
כ	ד	חל תירחו כי התחת אלקיים אנו	כ
	ד	ואתם חשבתם	
	ויע	ד ה ג 4	

לג	דף	ויעש להם בתים	כא
ט	דף	ותרח אותם כי טוב ולא יכלה עוד הנפלים	ב
לד	דף	לבה חשלתך אל פרעה מי תגבי כי חלקך	ג
כז	דף	כי אהיה עמך ג האמות	ד
לז	דף	כמי בכ רי ישראל	ה
י	דף	לך ישא לפשעכם כי שמי בקרנך	ו
	דף	תכת על הארון את הפרכת	ז
יא	דף	כופל וגלוי עינים	ח
	דף	אשר חלק יי חלקיך אותם לכל העמים	ט
יב	דף	להיות לו לעם נחלה כיום	י
	דף	ובגוים ההם לא תרנוע	יא
כד	דף	לב רגז וכליף עינים	יב
	דף	בהנחל עליון גוים כי חלק יי עמו	יג
יז	דף	יי כדדי יבחנו	יד
כז	דף	וישכון ישראל במצח כדד	טו

נביאים

לז	דף	המלך וכל עבדיו נצחו בכי גדול	טז
	דף	ונחשלום ברח	יז
ה	דף	אחרו נדויק כי טוב אוי לרשע רע	יח
לח	דף	היו מושכי העון היו האומרי לרע טוב	יט
ה	דף	לכן כח כל קש לשון אש	כ
ג	דף	העמק שחלה לח אשל המצנו מכם	כא
יב	דף	ואסיר צבולות עמים ומתדיהם פושיתי	כב

לז	דף	עכרי ארבע	לז	ט
כז	דף	וחכמה הלכנה	כז	כ
	סא	בלע המות לכנח	כ	ח
		וחמר בים ההוא הכה חלוינו זה	כ	ט
לח	דף	כי תמות ידוי בהר הזה	כ	ז
		קדם המד	כ	ז
כז	דף	לרבעים חשקה	כ	ז
טו	דף	המה חין לי	כ	ז
לח	דף	ווסו למשפט	כ	ז
כז	דף	יחכה יי לחככס	כ	ז
כז	דף	והיה חור הלכנה כהור החמה	כ	ז
כז	דף	תי העיר ממזרח סדק	כ	ז
כז	דף	היה ספר כרית תחככס	כ	ז
כז	דף	הנור יגור חכס מקורי	כ	ז
כז	דף	דלפוי בהנחוי יענז רשע דרסו	כ	ז
כז	דף	לא יהיה משם עוד עול ימים וקן	כ	ז
כז	דף	הנער כן נחה פנה	כ	ז
כז	דף	כהנר השנים הדפוס וההרץ המדסה	כ	ז
כז	דף	מדוע שוכנה העם הזה ירוש	כ	ז
כז	דף	אל דרך הננים אל תלמדו	כ	ז
כז	דף	והיה חדירו ממנו ומוסלו והקרבתי	כ	ז
כז	דף	ונכח חלי והייתם לי לעם	כ	ז
כז	דף	ונכח חין בהנכר	כ	ז
כז	דף	עוד ופסח ומדין	כ	ז
		כהאמה יי נחת ירוש כתרך	כ	ז

ל	ספ	אזי חתמו את השמי		
	סס	אשתי חרע ולא תחום עיני	פ	סס
בד	דף	ההטחת היא תמות	ד	פ
		המנחת עזה	ל	ל
כא	דף	עדין אש לו המעשט ונתתו		
יד	דף	רחליה ימים רבים תשני לי לא תיני	ג	ג
		ככלע נשעתה היו בניו כי המה עלו	ס	ס
ל	דף	אשני גס כויתך בניו		
סס		ועמי תלוחים איך חתנך הכרם לה אצוה	א	א
כט	דף	כל אשר יקרא בשם יימלע	ה	ה
כנ	דף	קאתכם ידעתי מכל משפחות	ב	ג
		מי יקום ועקב כחם יי כל יזאת	ב	ז
		כה הרחמי והנה קורת לריב ואכלה		
כה	דף	את החלק מי יקום ועקב כי קטן		
יט	דף	לא רהבקר יפשוה כיוס לחל	א	ב
כז	דף	מי חל כמוך כושף עין	יח	ז
	דף	יתעשה חדם כדני הים	יז	ח
כ	דף	הכרתי בני תקחי מוהר ולא יכרת מעונה	ו	ד
	דף	שובו אלי כאם יי	ג	א
	דף	והנביאים הלעולם יחיו	ה	סס
		והשטן עומד על ימינו	א	ג
	דף	ינער יי כף		
	דף	אז כדברו יראי יי	ו	ד
	כתונים			

יט	ק	באחד ראיתי חובשי און	ק	ז
לכ	ק	והוא בחד ומי	קב	יג
כא	ק	כיודעתי מותי חך לחבשי	כג	ל
כא	ק	שדי לה מנהמוני לכן ידמהני	כד	לו
יט	ק	ועל דמיחל שם כל	יד	פ
ית	ק	חוני לך התהרשום בכתב חונת	כא	י
לג	ק	כי הם מיכאל שרכס		
יד	ק	מה יתחונן חדם הי	לט	ל
יב	ק	כחקרה הכסיל נכחני כי חין זכרון	עו	ז
		ובכן ראיתי רשעים קטורים	ע	ס
		אשר אין כעשה בתום קרעה		
		אשר חוטא עוכה דע חחת		
		עוב לח יהיה לרשע		
		ית הכל אשר כעשה		
		השרים בדיקים עניע אליהם		
לד	ק	כעשה הרשעים		
		עד אשר לא יבחוניו הרעה	נ	יב
	סס	אשר חין לי בהם חפץ		
	ק	כי הולך החדם חל בית עלמו	ז	סס

באברים

ז	ק	לכדיק נחיר חין עבירה בזה לידו		
יב	ק	רבו נחמן חמר חין עול לישראל שנהמר כה		
		אשר יי עחי דעתך דקרו בדק בניערכ		
	ק	קדוש		

מאנע זוכנה אמר רב תזונה כפחת

הזונה כפחת ישראל

אמר רבה בר רב הונא וזמנא דיתרה בוקים לבנים

אמר רבי חלבו קאים גורים לים

בישראל לא קסאבל בזה קסא וזמא בלעם

ר שמעון בן חלפתא לא היל עבא לסבדא יון סמית

מיתביה יתא שקלא לקלי

לישראל מחצנה טובנה הנה חזרבה לחינה

ר חנינא רמי פדיל לא מחסובו רב חמחבר

חסיק רמי סמחא לקלי

אמר רבי הונא וכו' רמי דכתיב רחוקה כתיב

מלאך שררה מדקדק עם נדיק

דנאותגור חזה ונחור זקנים ובעלו

עשום ידמיה יחוקא ילגית

שתי בריכות לוסיס לי להברוך ויחך חות

השחיה ונכמיה העמוסית

רמי רמי פתבס עור ופסא עולח רמי כות

בלע רמות רב ספדא רמי

חזרת הלכסא

כתי לכד כס דלח לי ערב בלחא דיליה בצלנו

דקס פפוס דהוא בחדד וימיסבכו וביקס פסח

הדון כסנס לחקס סחון להסר ות

ידיה חכמה

יג דף
 יד דף
 טו דף
 טז דף
 יז דף
 יח דף
 יט דף
 כ דף
 כא דף
 כב דף
 כג דף
 כד דף
 כה דף
 כו דף
 כז דף
 כח דף
 כט דף